

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	Sameiginlega EES-nefndin	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2013/EES/52/01		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 178/13/COL frá 30. apríl 2013 um að veita leit og vinnslu hráolíu og jarðgass á norska landgrunninu undanþágu frá beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Noregur)	1
	3.	EFTA-dómstóllinn	
2013/EES/52/02		Dómur dómstólsins frá 11. desember 2012 í máli E-1/12 Den norske Forleggerforening gegn Eftirlitsstofnun EFTA	18
2013/EES/52/03		Dómur dómstólsins frá 25. mars 2013 í máli E-10/12 Yngvi Harðarson gegn Askar Capital hf.	18
2013/EES/52/04		Beiðni Skatteklagenemnda ved Sentralskattekontoret for storbedrifter, dagsett 13. mars 2013, um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins í máli Fred Olsen o. fl. gegn Staten v/Sentralskattekontoret for storbedrifter – (Mál E-3/13)	19
2013/EES/52/05		Beiðni Héraðsdóms Reykjavíkur dagsett 16. apríl 2013 um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins í máli Creditinfo Lánstraust hf. gegn Þjóðskrá Íslands og íslenska ríkinu – (Mál E-7/13)	19
	4.	Tilkynningar	
2013/EES/52/06		Birting á áformum Upplandafylkis um að gera samninga um staðbundnar almenningssamgöngur með ökutækjum með allt að 16 sætum í samræmi við 2. mgr. 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1191/69 og (EBE) nr. 1107/70	21
	III	ESB-STOFNANIR	
	1.	Framkvæmdastjórnin	
2013/EES/52/07		Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál COMP/M.6967 – BNP Paribas Fortis/Belgacom/Belgian Mobile Wallet)	23

2013/EES/52/08	Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með vísan til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni („Nord-Cambrai-leyfið“)	24
2013/EES/52/09	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB frá 18. júní 2009 um öryggi leikfanga	26
2013/EES/52/10	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008, ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 frá 25. nóvember 2009	28
2013/EES/52/11	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhfæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum	32

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2013/EES/52/01

178/13/COL

frá 30. apríl 2013

um að veita leit og vinnslu hráolíu og jarðgass á norska landgrunninu undanþágu frá beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu
(Noregur)

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR TEKID NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með vísan til samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningurinn“), einkum 61. gr.,

með vísan til gerðarinnar sem um getur í 4. lið XVI. viðauka við EES-samninginn um málsmeðferð við gerð opinberra samninga á sviði vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipta (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu) („tilskipun 2004/17/EB“), einkum 1., 4. og 6. mgr. 30. gr.,

með vísan til samnings milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls („samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“), einkum 1. og 3. gr. bókunar 1,

með vísan til ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA frá 19. apríl 2012 um að veita stjórnarmanni, sem hefur sérstök ábyrgðarstörf með höndum á sviði opinberra innkaupa, umboð til að taka tilteknar ákvarðanir (ákvörðun 136/12/COL),

að höfðu samráði við nefnd EFTA um opinber innkaup,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I. MÁLSATVIK

1 Málsmeðferð

- 1) Eftirlitsstofnun EFTA barst bréf stjórnvalda í Noregi frá 5. nóvember 2012, ⁽¹⁾ í kjölfar viðræðna áður en að tilkynningu kom, með beiðni um að samþykkt yrði ákvörðun um beitingu 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB gagnvart olúvinnslu á norska landgrunninu. Eftirlitsstofnun EFTA óskaði í bréfi, dagsettu 25. janúar 2013, eftir viðbótarupplýsingum frá stjórnvöldum í Noregi. ⁽²⁾ Stjórnvöld í Noregi sendu svar með bréfi dagsettu 15. febrúar 2013. ⁽³⁾ Tilkynningin og svar stjórnvalda í Noregi voru rædd á símafundi 4. mars 2013. ⁽⁴⁾ Eftirlitsstofnun EFTA sendi nefnd EFTA um opinber innkaup bréf 22. mars 2013 til að leita ráða og óskaði eftir skriflegu álitni nefndarinnar. ⁽⁵⁾ Nefnd EFTA um opinber innkaup sendi jákvætt álit á drögum að ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 16. apríl 2013 eftir að atkvæði nefndarmanna höfðu verið talin. ⁽⁶⁾
- 2) Beiðni stjórnvalda í Noregi varðar leit og vinnslu hráolíu og jarðgass á norska landgrunninu, m.a. þróun (þ.e. að koma upp fullnægjandi grunnvirkjum fyrir framtíðarvinnslu, svo sem vinnslupöllum, leiðslum, afhendingarstöðvum, o.s.frv.). Stjórnvöld í Noregi lýstu þrenns konar starfsemi í beiðni sinni:

⁽¹⁾ Barst Eftirlitsstofnun EFTA 6. nóvember 2012 (skjal nr. 652027).

⁽²⁾ Skjal nr. 657306.

⁽³⁾ Barst Eftirlitsstofnun EFTA 19. febrúar 2013 (skjal nr. 663304).

⁽⁴⁾ Skjal nr. 665288.

⁽⁵⁾ Skjal nr. 666730, skjal nr. 666722 og skjal nr. 666680.

⁽⁶⁾ Skjal nr. 669171.

- a) leit að hráolíu og jarðgasi,
- b) vinnslu hráolíu, og
- c) vinnslu jarðgass.

2 Lagaumhverfi

- 3) Ákvæðum 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB er ætlað að gera kleift að veita undanþágur frá kröfum reglna um opinber innkaup við aðstæður þar sem markaðsaðilar eiga í samkeppni. Í 1. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar segir svo:
- „Samningar, sem eru gerðir með það fyrir augum að gera það mögulegt að inna af hendi starfsemi, sem getið er um í 3.–7. gr., falla ekki undir þessa tilskipun ef sú starfsemi fer fram í beinni samkeppni á mörkuðum þar sem aðgangur er ótakmarkaður í aðildarríkinu þar sem starfsemin er stunduð.“
- 4) Í 1. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar koma fram tvö skilyrði sem verður að fullnægja áður en Eftirlitsstofnun EFTA getur tekið jákvæða ákvörðun varðandi beiðni um undanþágu samkvæmt 4. mgr. 30. gr., að teknu tillit til 6. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar.
- 5) Fyrri skilyrðið í 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB er að starfsemin sé stunduð á markaði þar sem aðgangur er ótakmarkaður. Í 3. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar segir að „aðgangur að markaði [skuli] ekki teljast takmarkaður ef aðildarríkið hefur hrundið í framkvæmd og beitt þeim ákvæðum Bandalagslaga sem getið er í XI. viðauka“. Í XI. viðauka tilskipunarinnar eru taldar upp allmargar tilskipanir.
- 6) Meðal tilskipananna sem taldar eru upp í XI. viðauka er tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni ⁽⁷⁾, sem var felld inn í EES-rétt 1995 og vísað er til í 12. lið IV. viðauka við EES-samninginn.
- 7) Tilskipun 98/30/EB er einnig meðal þeirra tilskipana sem taldar eru upp í XI. viðauka. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/55/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 98/30/EB kom í stað fyrrnefndrar tilskipunar. Tilskipun 2003/55/EB var felld inn í EES-rétt 2005 og er vísað til hennar í 23. lið IV. viðauka við EES-samninginn. ⁽⁸⁾
- 8) Þar af leiðandi er unnt að líta svo á að aðgangur að markaði sé ótakmarkaður ef norska ríkið hefur hrundið í framkvæmd og á réttan hátt beitt gerðunum sem um getur í gerðunum í 12. og 23. lið IV. viðauka við EES-samninginn, sem samsvara tilskipun 94/22/EB og tilskipun 2003/55/EB, í þeirri röð. ⁽⁹⁾
- 9) Síðara skilyrðið í 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB er að starfsemin, í EFTA-ríkinu þar sem hún er stunduð, sé í beinni samkeppni. Hvort starfsemin sé í beinni samkeppni verður skorið úr um á grundvelli „viðmiðana sem eru í samræmi við samkeppnisákvæði sáttmálans, s.s. eiginleika viðkomandi vöru eða þjónustu, þess hvort sambærileg vara eða þjónusta er fyrir hendi, á grundvelli verðs og þess hvort einn eða fleiri afhendingaraðilar vörunnar eða þjónustunnar, sem um er að ræða, eru í reynd eða hugsanlega á markaðnum“. ⁽¹⁰⁾
- 10) Hvort bein samkeppni er fyrir hendi verður metið á grundvelli margvíslegra vísa, en enginn þeirra ræður í sjálfu sér úrslitum. Að því er varðar markaðina sem ákvörðun þessi tekur til, er markaðshlutdeild helstu aðila á tilteknum markaði ein viðmiðun sem líta verður til. Önnur

⁽⁷⁾ Stjótið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3 og Stjótið. EB L 79, 29.3.1996, bls. 30 og felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/95 (Stjótið. EB L 158, 8.7.1995, bls. 40, og EES-viðbætur við Stjótið. EB nr. 25, 8.7.1995, bls. 1) (leyfistilskipunin).

⁽⁸⁾ Stjótið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 57 og Stjótið. ESB L 16, 23.1.2004, bls. 74 og felld inn í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2005 (Stjótið. ESB L 53, 23.2.2006, bls. 43, og EES-viðbætur við Stjótið. ESB nr. 10, 23.2.2006, bls. 17) (gastilskipunin). Í stað þessarar tilskipunar kom tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu tilskipunar 2003/55/EB (Stjótið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94) en sú síðarnefnda hefur ekki enn verið felld inn í EES-rétt.

⁽⁹⁾ Sjá undirkafla 5 hér að neðan.

⁽¹⁰⁾ Í 2. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB.

viðmiðun er hversu mikil samþjöppun er á þessum mörkuðum. ⁽¹¹⁾ Bein samkeppni er metin á grundvelli hlutlægra viðmiðana, að teknu tilliti til sérstakra eiginleika viðkomandi atvinnugreinar. Þar eð skilyrðin fyrir mismunandi starfsemi, sem fjallað er um í þessari ákvörðun, eru breytileg, verður aðgreint mat gert fyrir hverja viðeigandi starfsemi eða markað.

- 11) Ákvörðun þessari er eingöngu ætlað að veita undanþágu samkvæmt 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB og er með fyrirvara um beitingu samkeppnisreglna.

3 Norska leyfisveitingakerfið

- 12) Í norskum lögum um olíuvinnslu ⁽¹²⁾ er undirliggjandi lagagrundvöllur fyrir leyfisveitingakerfi vegna olíuvinnslu á norska landgrunninu. Í lögum og reglugerðum um olíuvinnslu eru settar reglur um veitingu leyfa til leitar og vinnslu hráolíu og jarðgass á norska landgrunninu. Olíu- og orkumálaráðuneyti Noregs auglýsir um hvaða leitar svæði félög geta sótt. Konungur Noregs veitir vinnsluleyfi á ríkisráðsfundi. Vinnsluleyfi eru veitt á grundvelli staðreynda og hlutlægra viðmiðana. ⁽¹³⁾ Vinnsluleyfi er að jafnaði veitt hópi fyrirtækja þar sem eitt fyrirtækjanna er tilnefnt sem rekstraraðili með ábyrgð á daglegri umsýslu leyfisins.

- 13) Í Noregi eru tvennskonar úthlutunarlotur: i) úthlutunarlotur sem taka til lítt kannaðra leitar svæða á norska landgrunninu (tölusettar úthlutunarlotur), og ii) úthlutun á þegar afmörkuðum svæðum sem taka til vel kannaðra leitar svæða. Þessar tvær gerðir úthlutunarlota eru eins, nema hvað að ekki er eins að þeim staðið. Úthlutunarlotur á þegar afmörkuðum svæðum fara fram á hverju ári og taka til svæða sem eru talin vel könnuð (þ.e. þar sem jarðfræðin er vel þekkt). ⁽¹⁴⁾ Tölusettar úthlutunarlotur fara (að meðaltali) fram annað hvert ár og taka til lítt kannaðra leitar svæða (þ.e. þar sem jarðfræðin er lítt þekkt). ⁽¹⁵⁾ Tölusettu úthlutunarloturnar hefjast með því að olíu- og orkumálaráðuneyti Noregs býður fyrirtækjum, sem stunda starfsemi á norska landgrunninu, að tilnefna svæði (leitar svæði) sem þau vilja að verði með í næstu úthlutunarlotu. Lagagrundvöllur (lög, reglugerðir, leyfis skjöl) þessara tveggja gerða úthlutunarlota er nákvæmlega sá sami. Stjórnvöld í Noregi hafa skýrt Eftirlitsstofnun EFTA frá því að leit sem er stunduð samkvæmt þessum tveimur gerðum úthlutunarlota sé einnig hin sama.

- 14) Þegar leyfi eru boðin út sækja til þess bær olíufélög um vinnsluleyfi, þ.e. einkarétt á að stunda olíuvinnslu á norska landgrunninu. Samkvæmt skilgreiningu í c-lið málsgreinar 1-6 í norskum lögum um olíuvinnslu, tekur olíuvinnsla til „allrar starfsemi sem tengist jarðolíulindum neðansjávar, m.a. rannsókna, tilraunaborana, vinnslu, flutninga, nýtingar og þess að leggja starfsemi niður, en þó ekki flutnings jarðolíu í lausu með skipi“. Þegar leyfi eru boðin út sækja fyrirtæki þar af leiðandi um einkarétt til að rannsaka og vinna alla hráolíu og jarðgas sem kann að finnast á því svæði sem vinnsluleyfið tekur til.

- 15) Þegar hráolía og/öð jarðgas finnst verða leyfishafar, ef þeir ákveða að þróa vinnslusvæðið, að senda framkvæmda- og vinnsluáætlun fyrir vinnslusvæðið til olíu- og orkumálaráðuneytis Noregs

⁽¹¹⁾ Sjá einnig ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA frá 22. maí 2012 um að veita framleiðslu og heildsölu rafmagns í Noregi undanþágu frá framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (ákvörðun 189/12/COL, Stjtið. ESB L 287, 18.10.2012, bls. 21, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 58, 18.10.2012, bls. 14).

⁽¹²⁾ Lög nr. 72 frá 19. nóvember 1996 um olíu- og gasvinnslu. (<http://www.npd.no/en/Regulations/-Acts/Petroleum-activities-act/>). Kolvatnsefnisleyfatilskipunin 94/22/EB var felld inn í norsk lög um olíuvinnslu frá og með 1. september 1995 og í reglugerðir við lög in um jarðolíu (norsk reglugerð nr. 653 frá 27. júní 1997) (<http://www.npd.no/en/Regulations/Regulations/Petroleum-activities/>).

⁽¹³⁾ Sjá málsgreinar 3-3 og 3-5 í norskum jarðolíulögum og 10. mgr. í norskum jarðolíureglugerðinni.

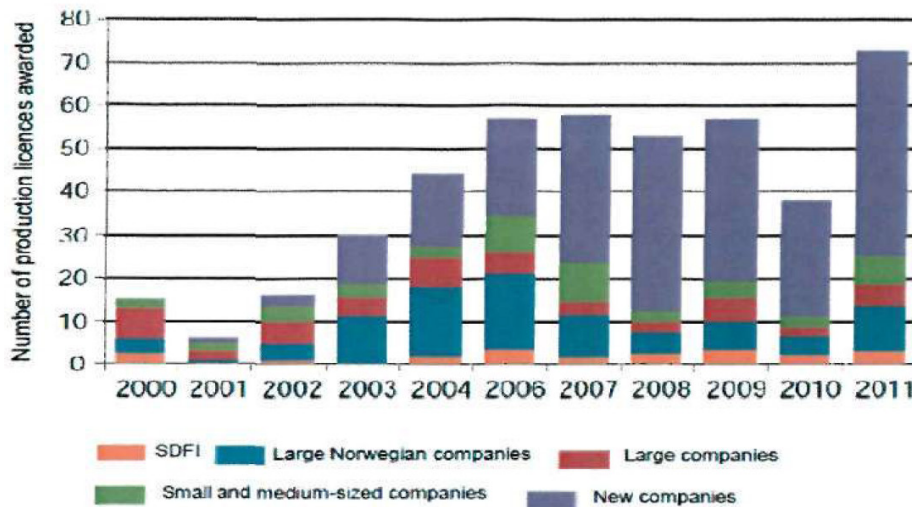
⁽¹⁴⁾ Viðmiðununum fyrir vel könnuð svæði er lýst í hvítbók til norska þingsins – *En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten (Atvinnustarfsemi til framtíðar – Olíuvinnsla í Noregi)* (Meld. St. 28 (2010–2011) Skýrsla til norska Stórþingsins, bls. 88). Eftirlitandi viðmiðunum hefur verið beitt við stækkun þegar afmarkaðra svæða: i) svæði nærri grunnvirkjum (þ.m.t. fyrirbyggjandi og áformuð grunnvirki, með hugsanlegum auðlindum á svæðum þar sem tímasetningar skipa höfuðmáli), ii) svæði þar sem áður hefur verið leitað (þ.m.t. svæði sem þegar hefur verið úthlutað og skilað, svæði með þekkt leitarlíkon og svæði sem eru milli úthlutaðra svæða og svæða sem hefur verið skilað, og iii) svæði sem liggja að fyrirbyggjandi afmörkuðum svæðum en ekki hefur verið sótt um í tölusettum úthlutunarlotum (sjá <http://www.regjeringen.no/en/dep/oed/press-center/press-releases/2013/apa-2013-acreage-announcement.html?id=714569>). Alls hefur 324 vinnsluleyfum verið úthlutað frá því að kerfi þegar afmarkaðra svæða var sett á laggimar árið 2003 og leit hefur borið árangur í 32 tilvikum (Meld. St. 28 (2010–2011) Skýrsla til norska Stórþingsins, bls. 86–87).

⁽¹⁵⁾ Tölusettu úthlutunarlotunum er ætlað að beina sjónum að svæðum þar sem þekking á jarðfræði er takmörkuð og þar sem þrepskipt leit er hagkvæm. Svæðum hefur verið úthlutað í 21 úthlutunarlotu, en sú 21. fór fram vorið 2011 (hvítbókin – *En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten (Atvinnustarfsemi til framtíðar – Olíuvinnsla í Noregi)* (Meld. St. 28 (2010–2011) Skýrsla til norska Stórþingsins, bls. 21). Tölusettar úthlutunarlotur taka aðallega til svæða á mörkum norska landgrunnsins þar sem líkur á að finna mikið magn olíu og/öð gass eru mestar. Tuttugasta og önnur úthlutunarlota hófst 2. nóvember 2011 og áformað er að úthluta nýjum vinnsluleyfum vorið 2013 (<http://www.regjeringen.no/nb/dep/oed/-pressesenter/pressmeldinger/2011/initiates-22nd-licensing-round.html?id=661990>). Sjá einnig rit norska olíu- og orkumálaráðuneytisins og norsku olíustofnunarinnar – *Fakta 2012 – Norsk petroleumsvirksomhet (Staðreyndir 2012 – Olíuvinnsla í Noregi)*, 5. kafli um Leit, bls. 30 et seq (<http://www.npd.no/en/Publications/Facts/Facts-2012/Chapter-5/>).

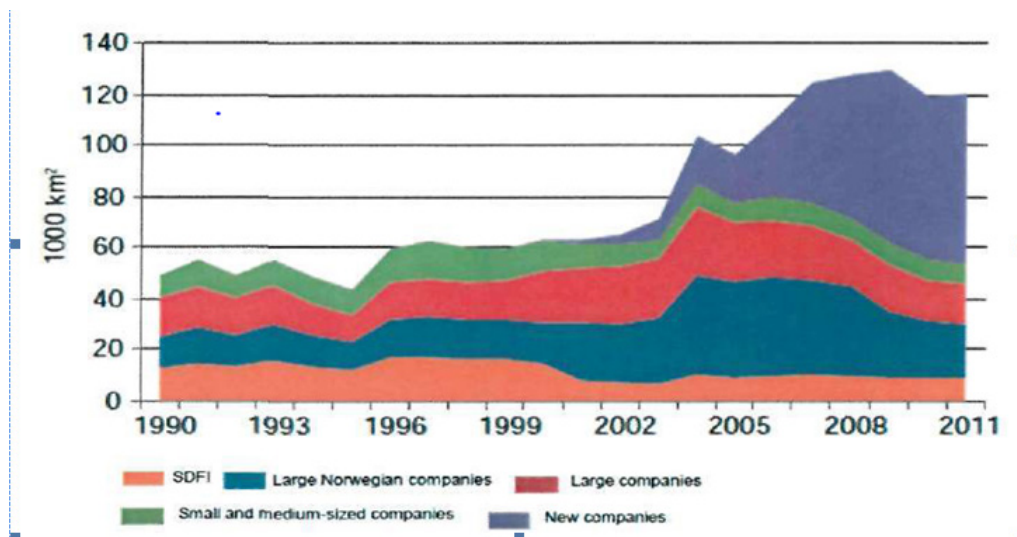
til samþykktar. ⁽¹⁶⁾ Samþykkt framkvæmda- og vinnsluáætlunar veitir leyfishöfum einkarétt á að hefja þróun og, í framhaldi af því, vinnslu. Jarðolía sem unnin er verður eign leyfishafa.

- 16) Fyrirtækin sem hafa leyfi til vinnslu á norska landgrunninu eru allt frá stórum, alþjóðlegum olíufélögum til mjög lítilla olíufélaga, sem mörg hver hófu starfsemi á norska landgrunninu í fyrsta sinn á undanföllum tíu árum eða svo.
- 17) Stjórnvöld í Noregi lögðu fram töflurnar hér að neðan og sýna þær starfsemi á norska landgrunninu í fjölda nýrra framleiðsluleyfa sem hefur verið úthlutað, flatarmál úthlutaðra svæða og fjölda fyrirtækja á norska landgrunninu. ⁽¹⁷⁾

Fjöldi nýrra, úthlutaðra leyfa:

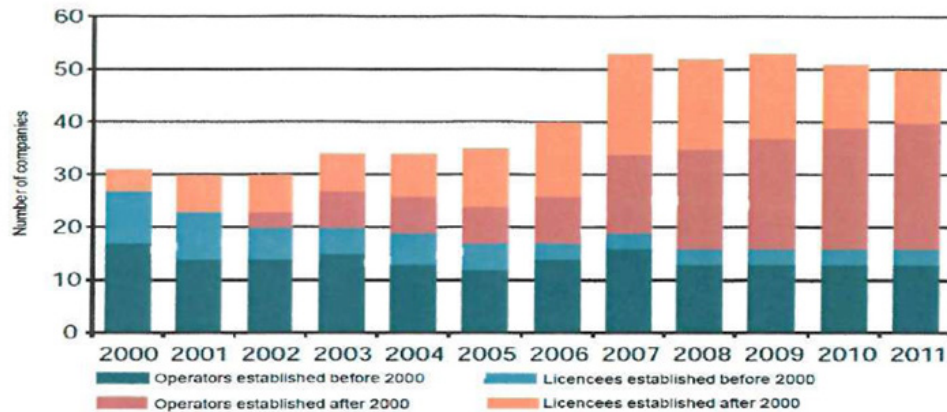
Flatarmál úthlutaðra svæða:

⁽¹⁶⁾ Sbr. málsgrein 4-2 í norsku jarðolíulögunum.

⁽¹⁷⁾ SDFI í tveimur fyrstu töflunum vísar til beinna fjárhagslegra hagsmuna norska ríkisins. Norska ríkið á stóra eignarhluti í olíu- og gasleyfum á norska landgrunninu fyrir milligöngu SDFI. Ríkisfyrirtækið Petoro AS hefur umsýslu með eignasafni SDFI (www.petoro.no).

Fjöldi fyrirtækja á norska landgrunninu:

II. MAT

4 Starfsemi sem ákvörðun þessi tekur til

- 18) Beiðni stjórnvalda í Noregi um undanþágu samkvæmt 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB tekur til þrenns konar aðgreindrar starfsemi á norska landgrunninu: a) leitar að hráolíu og jarðgasi, b) vinnslu hráolíu, og c) vinnslu jarðgass. Eftirlitsstofnun EFTA hefur skoðað þessar þrjár tegundir starfsemi hverja fyrir sig. ⁽¹⁸⁾
- 19) „Vinnsla“, að því er varðar ákvörðun þessa, felur í sér „þróun“ (þ.e. að koma upp fullnægjandi grunnvirkjum fyrir vinnslu, s.s. olíuborðpöllum, leiðslum, afhendingarstöðvum, o.s.frv.). Flutningur jarðgass frá norska landgrunninu á markað um leiðslukerfi er ekki hluti af þessari ákvörðun.

5 Aðgangur að markaði/mörkuðum

- 20) Tilskipun 94/22/EB (leyfistilskipunin) var felld inn í 12. lið IV. viðauka við EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/1995 sem öðlaðist gildi 1. september 1995.
- 21) Stjórnvöld í Noregi tilkynntu Eftirlitsstofnun EFTA um lögleiðingu þessarar tilskipunar 18. mars 1996. Eftirlitsstofnun EFTA gerði samræmismat og í kjölfarið gerðu stjórnvöld í Noregi nokkrar breytingar á lögjöf sinni. Eftir að breytingarnar höfðu verið gerðar, var það álit Eftirlitsstofnunar EFTA að stjórnvöld í Noregi hefðu innleitt leyfistilskipunina á réttan hátt.
- 22) Tilskipun 2003/55/EB (gastilskipunin) var felld inn í 23. lið EES-samningsins með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2005 2. desember 2005. Tilskipunin öðlaðist gildi í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES, 1. júní 2007.

⁽¹⁸⁾ Þetta er í samræmi við starfsvenjur framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins í ákvörðunum um samruna fyrirtækja og í ákvörðunum um undanþágu frá ákvæðum 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB. Sjá einkum ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna frá 29. september 1999 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum og EES-samningnum (mál IV/M.1383 – *Exxon/Mobil*); ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 29. september 1999 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum og EES-samningnum (mál IV/M.1532 – *BP Amoco/Arco*); ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 5. júlí 1999 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum og EES-samningnum (mál COMP/M.1573 – *Norsk Hydro/Saga*); ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. maí 2007 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum og EES-samningnum (mál IV/M.4545 – *Statoil/Hydro*); ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 19. nóvember 2007 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum (mál COMP/M.4934 – *KkazMunaiGaz/Rompetrol*) og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 21. ágúst 2009 um að lýsa samfylkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum (mál COMP/M.5585 – *Centrica/Venture production*). Sjá einnig framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. júlí 2011 um að veita leit að olíu og gasi og nýtingu olíulinda í Danmörku, að Grænlandi og Færeyjum frátöldum, undanþágu frá beitingu tilskipunar 2004/17/EB (Stjtið. ESB L 197, 29.7.2011, bls. 20); framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 24. júní 2011 um að veita leit að olíu og gasi og nýtingu olíulinda á Ítalíu undanþágu frá beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtið. ESB L 166, 25.6.2011, bls. 28); framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 29. mars 2010 um að veita leit að og nýtingu olíu- og gaslinda í Englandi, Skotlandi og Wales undanþágu frá beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtið. ESB L 84, 31.3.2010, bls. 52) og framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að veita leit að og nýtingu olíu- og gaslinda í Hollandi undanþágu frá beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtið. ESB L 181, 14.7.2009, bls. 53).

- 23) Stjórnvöld í Noregi tilkynntu 4. júní 2007 að gastilskipunin hefði verið innleidd að hluta og 19. febrúar 2008 að hún hefði verið innleidd að fullu. Eftirlitsstofnun EFTA gerði einnig samræmismat að því er varðar þessa tilskipun. Eftir að nokkrar breytingar höfðu verið gerðar á norsku löggjöf, var það álit Eftirlitsstofnunar EFTA að stjórnvöld í Noregi hefðu innleitt gastilskipunina á réttan hátt.
- 24) Með hliðsjón af upplýsingum sem fram koma í þessum undirkafla, og að því er þessa ákvörðun varðar, virðist sem norska ríkið hafi á réttan hátt innleitt og beitt gerðunum sem um getur í 12. og 23. lið IV. viðauka við EES-samninginn, sem svara til tilskipunar 94/22/EB og tilskipunar 2003/55/EB, í þeirri röð.
- 25) Þar af leiðandi, og í samræmi við fyrsta undirlið 3. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB, ber að líta svo á að aðgangur að markaði sé ekki takmarkaður á norsku yfirráðasvæði, m.a. landgrunni Noregs.

6 Samkeppni

- 26) Eftirlitsstofnun EFTA lítur svo á, eins og fram kemur hér að framan, að nauðsynlegt sé að athuga hvort samkeppni ríki innan viðkomandi atvinnugreina. Í því skyni hefur hún athugað gögn frá stjórnvöldum í Noregi og viðbótargögn sem eru öllum opin, þegar þess þurfti.

6.1 Leit að hráolíu og jarðgasi

6.1.1 Viðkomandi markaður

- 27) Leit að hráolíu og gasi felst í því að finna nýjar lindir af kolvatnsefni. Vinnsla nær bæði yfir það að koma upp fullnægjandi grunnvirkjum fyrir vinnsluna og nýtingu auðlindanna. Leit að hráolíu og jarðgasi myndar einn viðkomandi vörumarkað sem er aðgreindur frá mörkuðum fyrir vinnslu hráolíu og jarðgass. Skilgreining þessi byggist á því að þegar í upphafi er ekki unnt að slá því föstu að leitin leiði til þess að hráolía og gas finnist. Stjórnvöld í Noregi hafa staðfest að þetta gildi um bæði tölusettu úthlutunarloturnar og úthlutunarlotur á þegar afmörkuðum svæðum. Þessi markaðsskilgreining er einnig í samræmi við starfsvenjur framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. ⁽¹⁹⁾
- 28) Sama tegund fyrirtækja stendur fyrir leit á lítt könnuðum svæðum annars vegar og vel könnuðum svæðum hins vegar og þau reiða sig á sams konar tækni (þ.e. óháð því hvernig gerðar úthlutunarlotur er). Enda þótt jarðfræðin sé betur þekkt í úthlutunarlotum á þegar afmörkuðum svæðum, búa olíufélögin ekki yfir nákvæmri vitneskju um hvort jarðolíu er þar að finna eða hvort hugsanlegur fundur innihaldi olíu eða gas eða hvoru tveggja. Eftirlitsstofnun EFTA kemst því að þeirri niðurstöðu að viðkomandi markaður sé leit að hráolíu og jarðgasi, sem tekur einnig til leitar sem fram fer bæði samkvæmt tölusettem úthlutunarlotum og úthlutunarlotum á þegar afmörkuðum svæðum.
- 29) Félög sem stunda leit takmarka starfsemi sína ekki við tiltekið landfræðilegt svæði. Flest þessara félaga starfa reyndar á heimsvísu. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur í ákvörðun um sínum statt og stöðugt haldið því fram að markaður fyrir olíuleit nái yfir allan heiminn. ⁽²⁰⁾ Stjórnvöld í Noregi eru sammála skilgreiningu framkvæmdastjórnarinnar á landfræðilegum markaði. Eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu að landfræðilegur markaður nái yfir allan heiminn.

6.1.2 Bein samkeppni

- 30) Á tímabilinu 2011–2013 hafa um 50 félög fengið stöðu leyfishafa vinnsluleyfis og taka þar af leiðandi þátt í olíuleit á norska landgrunninu. ⁽²¹⁾

⁽¹⁹⁾ Sjá ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna frá 23. janúar 2003 um að lýsa samfyllingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum (mál COMP/M.3052 – *ENI/Fortum Gas*, mál IV/M.1383 – *Exxon/Mobil* og framkvæmdarákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar varðandi Danmörku, Ítalíu, England, Wales, Skotland og Holland (sjá 18. neðanmálgrein hér að framan).

⁽²⁰⁾ Sjá, t.d. mál COMP/M.3052 – *ENI/Fortum Gas* (13. mgr.) og mál COMP/M.4545 – *Statoil/Hydro* (7. mgr.) (sjá 18. neðanmálgrein hér að framan).

⁽²¹⁾ Talan tekur bæði til vinnsluleyfa í tölusettem úthlutunarlotum og leyfi fyrir þegar afmörkuð svæði (sbr. skjal nr. 663313, bls. 1–20).

- 31) Markaðshlutdeild fyrirtækja sem taka þátt í olíuleit er að jafnaði mæld með vísan til tveggja færibreyta: sannreyndra olíulinda og væntanlegrar vinnslu. ⁽²²⁾
- 32) Sannreyndar olíulindir á heimsvísu árið 2011 námu 1 652,6 milljörðum tunna og samsvarandi tala að því er varðar gas var 208,4 biljón rúmmetrar, eða um það bil 1 310,8 milljarðar tunna af olíuigildi. ⁽²³⁾ Í árslok 2011 voru sannreyndar olíulindir í Noregi 6,9 milljarðar tunna, sem svarar til 0,4% af olíulindum heimsins. ⁽²⁴⁾ Sannreyndar jarðgaslindir í Noregi á árinu 2011 námu 2,1 biljón rúmmetrum, sem svarar til 1% af gaslindum heimsins. ⁽²⁵⁾ Ekkert fimm stærstu félaganna sem starfa á norska landgrunninu hefur meira en 1% hlut af sannreyndum lindum um heim allan. ⁽²⁶⁾
- 33) Stjórnvöld í Noregi hafa ekki upplýsingar um heimsmarkaðshlutdeild fimm stærstu félaganna, sem starfa á norska landgrunninu, mælda í væntri vinnslu. Aftur á móti er eðlilegt að álykta að bein fylgni sé milli sannreyndra hráolíu- og jarðgaslinda og væntrar vinnslu. ⁽²⁷⁾ Ekki er þó líklegt, með hliðsjón af fyrirbyggjandi upplýsingum, að heimsmarkaðshlutdeild stærstu félaganna á norska landgrunninu, mæld í væntri vinnslu, leiði til þess að Eftirlitsstofnun EFTA breyti mati sínu.
- 34) Að auki hefur Eftirlitsstofnun EFTA skoðað upplýsingar um fjölda umsókna um úthlutunarlotur á norska landgrunninu og nýrra aðila á norska landgrunninu. Tölur norskra stjórnvalda um úthlutun leyfa í síðustu þremur úthlutunarlotum á norska landgrunninu (sem fóru fram 2011–2012) sýna að fjöldi umsókna hefur verið allt að níu félög fyrir hvert auglýst leyfi. Á tímabilinu 2008–2012 fengu 13 nýir aðilar vinnsluleyfi á norska landgrunninu. Fjöldi fyrirtækja, sem er úthlutað leyfi á norska landgrunninu, er því umtalsverður. ⁽²⁸⁾
- 35) Á grundvelli framangreindra þátta verður samþjöppun á heimsmarkaði fyrir leit að hráolíu og jarðgasi því að teljast lítil. Líklegt er að félög sem starfa á þessum markaði eigi í talsverðri samkeppni. Ekkert bendir til að atvinnugreinin starfi ekki á markaðsmiðaðan hátt. Eftirlitsstofnun EFTA kemst því að þeirri niðurstöðu að á markaði fyrir leit að hráolíu og jarðgasi ríki bein samkeppni í skilningi tilskipunar 2004/17/EB.

6.2 Vinnsla hráolíu

6.2.1 Viðkomandi markaður

- 36) Hráolia er hrávara sem viðskipti eru með um allan heim og verð hennar ákvarðast af framboði og eftirspurn á heimsvísu. Samkvæmt viðteknum starfsvenjum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins ⁽²⁹⁾, er þróun og vinnsla hráolíu aðgreindur vörumarkaður og umfang hans nær til alls heimsins. Stjórnvöld í Noregi eru sammála þessari skilgreiningu á markaði. ⁽³⁰⁾ Eftirlitsstofnun EFTA skilgreinir markað á sama hátt í þessari ákvörðun.

⁽²²⁾ Sjá t.d. ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna í máli *Exxon/Mobil* (25. og 27. mgr.) (18. neðanmálsgrein hér að framan).

⁽²³⁾ Sjá BP Statistical Review of World Energy frá júní 2012 (Tölfræðilegar upplýsingar BP), bls. 6. (http://www.bp.com/liveassets/bp_internet/globalbp/globalbp_uk_english/reports_and_publications/statistical_energy_review_2011/STAGING/local_assets/pdf/statistical_review_of_world_energy_full_report_2012.pdf).

⁽²⁴⁾ Sjá tölfræðilegar upplýsingar BP, bls. 6.

⁽²⁵⁾ Sjá tölfræðilegar upplýsingar BP, bls. 20.

⁽²⁶⁾ Sbr. bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 22).

⁽²⁷⁾ Sjá t.d. framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins varðandi Danmörku (sjá 18. neðanmálsgrein hér að framan) og framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi Ítalíu (sjá 18. neðanmálsgrein hér að framan).

⁽²⁸⁾ Sjá einnig rit norska olíu- og orkumálaráðuneytisins og norsku olíustofnunarinnar – *Fakta 2012 – Norsk petroleumsverksemd (Staðreyndir 2012 – Olíuvinnsla í Noregi)*, 5. kafli um sviðsmynd aðila og starfsemi, bls. 33–35 (<http://www.npd.no/en/Publications/Facts/Facts-2012/Chapter-5/>).

⁽²⁹⁾ Sjá 18. neðanmálsgrein hér að framan.

⁽³⁰⁾ Þar sem á meirihluta vinnslusvæða á norska landgrunninu er að finna bæði olíu og gas, hafa stjórnvöld í Noregi hins vegar lýst því yfir að sameiginleg vinnsla olíu og gass á vinnslusvæðunum útiloki að unnt sé að greina þar á milli innan ramma tilskipunar 2004/17/EB.

6.2.2 *Bein samkeppni*

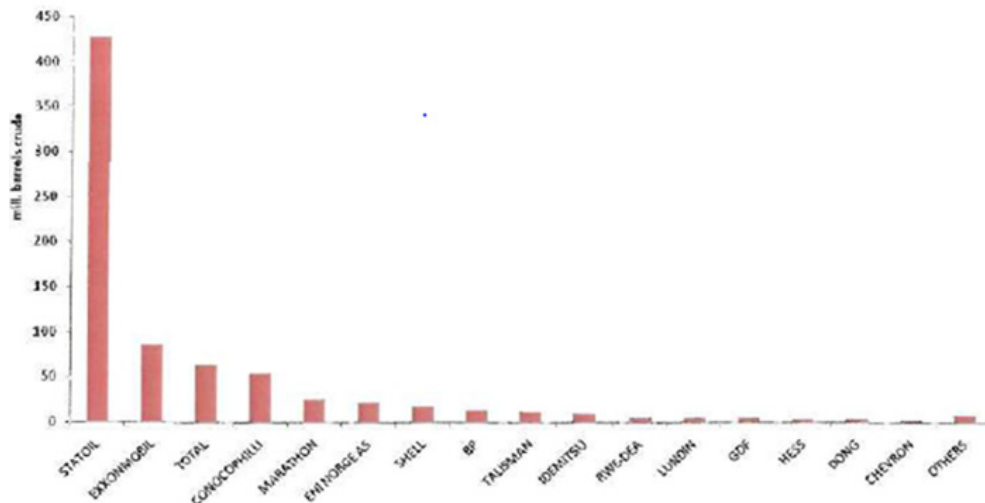
- 37) Þegar hráolía (eða jarðgas) finnst verða leyfishafar, ef þeir ákveða að þróa vinnslusvæðið, að senda framkvæmda- og vinnsluáætlun fyrir vinnslusvæðið til olíu- og orkumálaráðuneytis Noregs til samþykktar. Svæði á norska landgrunninu þar sem aðallega er unnin olía ⁽³¹⁾ og sem framkvæmda- og vinnsluáætlun hefur verið lögð fram um og hlotið samþykki á undanförunum fimm árum eru sem hér segir:

Ár	Lýsing (Heiti svæðis og leyfi)	Úthlutað til
2008	Morvin, PL134B	Statoil Petroleum Eni Norge Total E&P Norge
2009	Goliat, PL229	Eni Norge Statoil Petroleum
2011	Knarr, PL373S	BG Norge Idemitsu Petroleum Norge Wintershall Norge RWE Dea Norge
2011	Ekofisk Sør, Eldfisk II, PL	ConocoPhillips Total E&P Norge Eni Norge Statoil Petroleum Petro AS
2011	Vigdis nordøst, PL089	Statoil Petroleum Petro AS ExxonMobil E&P Norway Idemitsu Petroleum Norge Total E&P Norge RWE Dea Norge
2011	Stjerne, hluti af Oseberg Sør PL079, PL104	Statoil Petroleum Petro AS Total E&P Norge ConocoPhillips
2011	Hyme, PL348	Statoil Petroleum GDF Suez E&P Norge Core Energy E.ON E&P Norge Faroe Petroleum Norge VNG Norge
2011	Brynhild, PL148	Lundin Norway Talisman Energy Norway
2012	Jette, PL027C, PL169C, PL504	Det norske oljeselskap Petro AS
2012	Skuld, PL128	Statoil Petroleum Petro AS Eni Norge
2012	Edvard Grieg, PL338	Lundin Norway Wintershall Norge OMV Norge
2012	Bøyla, PL340	Marathon Oil Norge ConocoPhillips Lundin Norway
2012	Svalin, PL169	Statoil Petroleum Petro AS ExxonMobil E&P Norway

⁽³¹⁾ Þar eð bæði olíu og gas er að finna á vinnslusvæðum, er mestmegnis unnin olía á vinnslusvæðunum í töflunni í þessum undirkafla 6.2. Vinnslusvæðin þar sem aðallega er unnið gas eru talin upp í undirkafla 6.3 hér að neðan.

- 38) Framkvæmda- og vinnsluáætlanir vegna olíuvinnslu frá samtals tuttugu félögum hafa því verið samþykktar á tímabilinu 2008–2012. Enn fremur samþykkti olíu- og orkumálaráðuneytið framkvæmda- og vinnsluáætlun sem þrír nýir aðilar stóðu að 2010. ⁽³²⁾
- 39) Á listanum má sjá að leyfishafar eru bæði stór olíufélög og lítil, auk norskra félaga í eigu ríkisins. Stjórnvöld í Noregi halda fram að flest olíufélaganna á norska landgrunninu séu hluti af stærri fyrirtækjum sem stunda fjölbreytta starfsemi á heimsvísu. Jarðolía sem er unnin, er því að talsverðu leyti seld til tengdra félaga. Meira en helmingur framleiðslunnar er þó seldur á dagsmarkaði. Myndin hér að neðan sýnir magn seldrar hráolíu af norska landgrunninu 2009.

Magn seldrar hráolíu af norska landgrunninu 2009:

Mynd. *Seljendur norskrar hráolíu 2009. Í flokknum „Aðrir“ eru Altinex Oil, Bayerngas, Ruhrgas, Dana, Wintershall, Det Norske Oljeselskap, VNG, Revus Energy, Endeavour og EADS (MPE).*

- 40) Dagleg vinnsla olíu í heiminum 2011 nam samtals 83 576 þúsund tunnum. Á árinu 2011 nam dagleg vinnsla í Noregi samtals 2 039 þúsund tunnum. Það svarar til 2,3% af vinnslu í heiminum öllum. ⁽³³⁾
- 41) Statoil var með mestu hlutdeild í vinnslu hráolíu á norska landgrunninu 2011. Meðal annarra framleiðenda á norska landgrunninu voru alþjóðleg stórfyrirtæki á borð við ExxonMobil, Total, ConocoPhillips, Marathon, Shell, BP og Eni. Ekkert þessara fyrirtækja hafði markaðshlutdeild á heimsvísu í vinnslu olíu sem var hærri en 3% á árinu 2011. ⁽³⁴⁾ Samþjöppun á viðkomandi markaði var því í heild lítil.
- 42) Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur í ákvörðun sinni samkvæmt tilskipun 2004/17/EB litið svo á að hnattvæddur markaður olíuvinnslu einkenndist af mikilli samkeppni meðal fjölda aðila. ⁽³⁵⁾ Ekkert bendir til að á undanförunum árum hafi orðið breyting þar á.
- 43) Með hliðsjón af framangreindum atriðum, kemst Eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að ekkert bendi til að markaðurinn starfi ekki á markaðsmiðaðan hátt og að því ríki bein samkeppni í skilningi tilskipunar 2004/17/EB á markaði fyrir þróun og vinnslu hráolíu.

⁽³²⁾ Sjá bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 25).

⁽³³⁾ Sjá tölfraðilegar upplýsingar BP, bls. 8.

⁽³⁴⁾ Sbr. bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 26).

⁽³⁵⁾ Sjá framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins varðandi Danmörku (16. mgr.) (18. neðanmálsgrein hér að framan). Sjá einnig framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi Ítalíu (16. mgr.); framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi England, Skotland og Wales (16. mgr.) og framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi Holland (12. mgr.) (sjá 18. neðanmálsgrein hér að framan).

6.3 Vinnsla jarðgass

6.3.1 Viðkomandi markaður

- 44) Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur rannsakað markaðinn fyrir þróun, vinnslu og heildsölu gass með hliðsjón af samrunareglugerð ESB ⁽³⁶⁾ í fjölda ákvarðana þar sem hún hefur talið að fyrir hendi sé einn markaður fyrir aðliggjandi afhendingu gass (sem nær einnig til þróunar og vinnslu gass) til viðskiptavina innan EES (þ.e. gass sem er framleitt í gaslindum og selt viðskiptavinum – m.a. innlendum fyrirtækjum sem þegar eru á markaði – innan EES. ⁽³⁷⁾)

Fljótandi jarðgas eða gas í leiðslum

- 45) Jarðgas má flytja með leiðslum í land eða með skipum í formi fljótandi jarðgass (LNG). Gasútflutningur Norðmanna 2012 nam um það bil 112 milljörðum rúmmetra og þar af voru 107 milljarðar rúmmetra fluttir með leiðslum en 5 milljarðar rúmmetra voru fluttir sem fljótandi jarðgas. ⁽³⁸⁾
- 46) Stjórnvöld í Noregi halda fram að fljótandi jarðgas sé hliðstæð vara og sé því í beinni samkeppni við gas sem flutt er með leiðslu. Þegar fljótandi jarðgas hefur verið endurgasað getur það farið um gasleiðslukerfið jafnt á við gas sem veitt er um leiðslur frá gaslindum. Zeebrugge í Belgíu er nefnt sem dæmi: þegar gasi sem flutt er um leiðslur frá norska landgrunninu hefur verið dælt í gegnum móttökustöðina og fljótandi jarðgas hefur verið endurgasað í móttökustöðinni í Zeebrugge fyrir fljótandi jarðgas, geta þessar tegundir gass komið fullkomlega hvor í annarrar stað. Enda þótt aðstaða til endurgösunar sé ekki til staðar í öllum EES-ríkjum, hefur mikil aukning orðið í þeirri starfsemi á undangengnum árum. Afkastageta endurgösunar í EES nálgast að vera 200 milljarðar rúmmetra. Með stækkandi leiðslukerfi hefur fljótandi jarðgas orðið aðgengilegt fyrir sívaxandi fjölda viðskiptavina í EES.
- 47) Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur í nýlegum ákvörðunum látið þeirri spurningu ósvarað hvort gas sem er afhent í formi fljótandi jarðgass skuli aðgreint frá gasi sem er afhent um leiðslur. ⁽³⁹⁾
- 48) Eftirlitsstofnun EFTA kemst einnig að þeirri niðurstöðu í þessari ákvörðun að spurningunni um hvort gera skuli greinarmun á gasi sem flutt er um leiðslur og fljótandi jarðgasi skuli látið ósvarað.

Hátt varmagildi eða lágt varmagildi

- 49) Á síðari stigum eru til staðar sérstök net fyrir dreifingu gass með hátt varmagildi og gass með lágt varmagildi og notendur tengjast viðeigandi dreifikerfi til að fá það afhent. Breyta má gasi með hátt varmagildi í gas með lágt varmagildi og öfugt. Norskir gasframleiðendur afhenda gas sem hefur hátt varmagildi.
- 50) Stjórnvöld í Noregi halda fram að þar sem gas með hátt varmagildi og gas með lágt varmagildi geti svo auðveldlega komið hvort í annars stað gefi það til kynna að þessar vörur falli undir sama gasmarkað, séð frá sjónarhóli aðliggjandi markaðar. Því er einnig haldið fram að afhending gass með lágt varmagildi sé tiltölulega lítill hluti þess gass sem er afhent til EES, eða um 10%.
- 51) Eftirlitsstofnun EFTA kemst að þeirri niðurstöðu í þessari ákvörðun að spurningunni um hvort gera skuli greinarmun á gasi með hátt varmagildi og gasi með lágt varmagildi skuli látið ósvarað.

⁽³⁶⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 frá 20. janúar 2004 um um eftirlit með samfyllkingum fyrirtækja (samrunareglugerð EB), (Stjtið. ESB L 24, 29.01.2004, bls. 1). Felld inn í 1. lið kafla A í XIV. viðauka við EES-samninginn með ákvörðun nr. 78/2004 (Stjtið. ESB L 219, 19.6.2004, bls. 13, og EES-viðbætur nr. 32, 19.6.2004, bls. 1).

⁽³⁷⁾ Sjá mál IV/M.4545 – Statoil/Hydro (9. mgr.) (sjá 18. neðanmálgrein hér að framan).

⁽³⁸⁾ Sjá bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 33).

⁽³⁹⁾ Sjá ákvörðun framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins frá 16. maí 2012 um að lýsa samfyllkingu fyrirtækja samrýmanlega sameiginlega markaðnum og EES-samningnum mál COMP/M.6477 – BP/Chevron/ENI/Sonangol/Total/JV (19. mgr.). Sjá einnig mál IV/M.4545 – Statoil/Hydro (12. mgr.); framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi Holland (13. mgr.) og framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar varðandi England, Skotland og Wales (15. mgr.) (sjá 18. neðanmálgrein hér að framan).

Niðurstaða um skilgreiningu á vörumarkaði

- 52) Að því er varðar skilgreiningu á vörumarkaði, telur Eftirlitsstofnun EFTA í þessari ákvörðun að fyrir hendi sé einn markaður fyrir aðliggjandi afhendingu gass (sem nær einnig til þróunar og vinnslu gass). Hvort fljótandi jarðgas eða gas með lágt varmagildi séu hluti af viðeigandi vörumarkaði skiptir ekki máli varðandi niðurstöðu ákvörðunar þessarar.

Landfræðilegt gildissvið

- 53) Stjórnvöld í Noregi halda fram að tilskipanirnar þrjár um gasmarkaðinn hafi skapað opinn og samþættan markað fyrir jarðgas í norðvestanverðri Evrópu. Evrópusambandið stefnir að því að markaðirnir verði að fullu samþættir fyrir árslok 2014. Stjórnvöld í Noregi eru þeirrar skoðunar að ekki sé mikilvægt að huga að markaðshlutdeild einstakra EES-ríkja þar sem sameiginlegur markaður sé fyrir gas. Því er haldið fram, að þegar gasið komi að landamærum innri markaðarins í Evrópu, muni það flæða óhindrað þangað sem þörf er fyrir það samkvæmt lögmálinu um framboð og eftirspurn.
- 54) Um 70% þess gass sem var flutt um leiðslur frá norska landgrunninu, var flutt til móttökustöðva í Þýskalandi og Bretlandi en það sem eftir stóð til stöðva í Belgíu og Frakklandi. Gas sem flutt er um leiðslur frá Noregi er selt um leiðslutengingar og fyrir milligöngu skiptisamninga til nokkurra EES-ríkja við viðbótar: rúmlega 10 EES-ríkja í heild. Um tveir þriðju hlutar vinnslu fljótandi jarðgass hafa í sögulegu samhengi verið seldir til EES. Það þýðir að nær allt norskt gas er flutt út til EES.
- 55) Stjórnvöld í Noregi halda því enn fremur fram að kaupendur gass í EES hafi úr mörgum birgðalindum að velja. Þær er m.a. að finna í ESB (yfirleitt í Danmörku, Hollandi og Bretlandi) eða í nálægum löndum (yfirleitt Rússlandi, Alsír og Líbýu, auk Noregs) eða frá öðrum fjarlægari löndum (t.d. Mið-Austurlöndum eða Nígíríu, í formi fljótandi jarðgass).
- 56) Stjórnvöld í Noregi halda einnig fram að tengistöðvar bæði í Bretlandi og á meginlandi Evrópu séu æ virkari og verðmyndun í mismunandi tengistöðvum sýni að veruleg samþætting hafi náðst.
- 57) Að því er varðar skilgreiningu á landfræðilegum markaði, hefur verið komist að þeirri niðurstöðu í fjölda eldri ákvarðana framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins samkvæmt samrunareglugerð ESB, að hann taki að öllum líkindum til innflutnings á gasi frá EES, auk Rússlands og Alsír, en skilgreiningin á landfræðilegum markaði hefur verið skilin eftir opin. Framkvæmdastjórnin taldi ekki, í ákvörðun um samruna Statoil og Hydro, að nauðsynlegt væri að ákveða hvort viðeigandi landfræðilegt svæði sem taka ætti til athugunar væri: i) EES, ii) svæði sem tæki til þeirra EES-landa þar sem gas frá norska landgrunninu er selt (beint um leiðslur eða með skiptum) eða iii) hvert einstakt land þar sem aðilar selja gas. ⁽⁴⁰⁾ Burtséð frá þeirri landfræðilegu skilgreiningu sem hugað er að, myndi sú samfylking ekki vera áhyggjuefni að því er varðar samkeppni á markaði fyrir aðliggjandi afhendingu gass.
- 58) Eftirlitsstofnun EFTA telur, í þessari ákvörðun og af þeim ástæðum sem fram koma hér á eftir, að ekki sé nauðsynlegt að komast að niðurstöðu um nákvæmt umfang landfræðilegs markaðar fyrir jarðgas. Eftirlitsstofnun EFTA telur að samkvæmt allri skynsamlegri afmörkun landfræðilegs markaðar eigi viðkomandi atvinnugrein í beinni samkeppni.

⁽⁴⁰⁾ Mál IV/M.4545 – Statoil/Hydro, 16. mgr. (18. neðanmálsgrein hér að framan).

6.3.2 Bein samkeppni

- 59) Þegar jarðgas (eða hráolía) finnst verða leyfishafar, ef þeir ákveða að þróa vinnslusvæðið, að senda framkvæmda- og vinnsluáætlun fyrir vinnslusvæðið til olíu- og orkumálaráðuneytis Noregs til samþykktar. Þau svæði þar sem gas er einkum unnið á norska landgrunninu ⁽⁴¹⁾ og sem framkvæmda- og vinnsluáætlun hefur lögð fram um og hlotið samþykki á undanförunum árum eru eftirfarandi:

Ár	Lýsing (Heiti vinnslusvæðis og leyfi)	Úthlutað til
2008	Yttergryta, PL062	Statoil Petroleum Total E&P Norge Petoro AS Eni Norge
2008	Troll enduruppbygging, PL054, PL085, PL085C	Petoro AS Statoil Petroleum Norske Shell Total E&P Norge ConocoPhillips
2009	Oselvar, PL274	DONG E&P Norge Bayerngas Norge Noreco Norway
2010	Trym, PL147	Bayerngas Norge DONG E&P Norge
2010	Gudrun, PL025	Statoil Petroleum GDF SUEZ E&P Norge
2010	Marulk, PL122	Statoil Petroleum DONG E&P Norge Eni Norge
2010	Gaupe, PL292	BG Norge Lundin Norway
2011	Valemon, PL050, PL050B, PL050C, PL050D, PL193B, PL193D	Statoil Petroleum Petoro AS Centrica Resources Norge Enterprise Oil Norge
2011	Visund, Sør, PL120	Statoil Petroleum Petoro AS ConocoPhillips Total E&P Norge
2012	Åsgard þjöppun neðansjávar	Petoro AS Statoil Petroleum Eni Norge Total E&P Norge ExxonMobil E&P Norway
2011	Atla, PL102C	Total E&P Norge Petoro AS Centrica Resources Norge Det norske oljeselskap
2012	Martin Linge, PL040, PL043	Total E&P Norge Petoro AS Statoil Petroleum

⁽⁴¹⁾ Þar eð bæði olíu og gas er að finna á vinnslusvæðum á norska landgrunninu, er mestmegnis unnið gas á vinnslusvæðunum í töflunni í þessum undirkafla 6.3. Vinnslusvæðin þar sem aðallega er unnin olía eru talin upp í undirkafla 6.2 hér að framan.

- 60) Framkvæmda- og vinnsluáætlanir vegna olíuvinnslu frá samtals 14 félögum voru samþykktar á tímabilinu 2008–2012. Framkvæmda- og vinnsluáætlanir frá þremur nýjum félögum voru samþykktar á tímabilinu 2009–2011. ⁽⁴²⁾ Meira en 25 félög á norska landgrunninu flytja út gas til EES. ⁽⁴³⁾
- 61) Gasvinnsla í Noregi á árinu 2011 nam 101,4 milljörðum rúmmetra, eða sem svarar 3,1% af vinnslu í heiminum. ⁽⁴⁴⁾ Meira en 95% framleiðslunnar á norska landgrunninu eru flutt út til EES um gasleiðslur sem koma á land á sex stöðum í fjórum löndum (Bretlandi, Þýskalandi, Belgíu og Frakklandi). ⁽⁴⁵⁾ Um það bil 1,4 milljarðar rúmmetra (minna en 2%) af gasi sem unnið er á norska landgrunninu var notað í Noregi.
- 62) Fjöldi sjálfstæðra félaga starfar við gasvinnslu á norska landgrunninu. Að auki eru ný félög samþykkt sem leyfishafar. Fimm stærstu gasvinnslufélögin á norska landgrunninu, mælt í árlegri framleiðslu, eru: Petoro, Statoil, ExxonMobil, Total og Shell. Statoil vinnur mest gas allra félaga á norska landgrunninu. Samanlagður hlutur þriggja stærstu gasvinnslufélaganna í gasvinnslu á norska landgrunninu er ekki meiri en 50%. ⁽⁴⁶⁾
- 63) Aðildarríki ESB nota um 500 milljarða rúmmetra af gasi á ári hverju. Samkvæmt upplýsingum frá Eurogas ⁽⁴⁷⁾ fyrir árið 2011 komu 33% af heildarmagni gass frá aðildarríkjunum ESB, en næst á eftir komu Rússland (24%), Noregur (19%) ⁽⁴⁸⁾ og Alsír (9%) og var það afhent bæði um leiðslur og sem fljótandi jarðgas. Þau 15% sem eftir standa komu frá öðrum aðilum víða um heim.
- 64) Allir leyfishafar á norska landgrunninu sjá um að selja eigið gas. Vinnslufélög á norska landgrunninu hafa gert gassölusamninga við kaupendur í fjölda aðildarríkja ESB. Heildarnotkun á gasi á árinu 2011 í þeim sex aðildarríkjunum ESB, sem fluttu inn mest gas frá norska landgrunninu, skiptist sem hér segir: ⁽⁴⁹⁾

EES-ríki	Hluti norsks gass af heildarnotkun gass
Bretland	35%
Þýskaland	32%
Belgía	34%
Holland	24%
Frakkland	26%
Ítalía	14%

Gasnotkun í löndum EES – IHS CERA

- 65) Statoil er næststærsti söluaðili gass til EES á eftir Gazprom með um það bil 20% ⁽⁵⁰⁾ heildarnotkunarinnar innan EES. Eins og sjá má í töflunni hér að framan, eiga seljendur gass frá norska landgrunninu í samkeppni í helstu EES-ríkjunum þar sem norskt gas er selt frá seljendum sem fá gas sitt frá öðrum landfræðilegum svæðum. Þar af leiðandi hafa heildsölukaupendur í þessum EES-ríkjunum aðra valkosti en að kaupa gas frá norska landgrunninu. Þetta má sjá betur á þeim tölum sem Eurogas hefur tekið saman (tafla hér á eftir) og sýna að aðildarríki ESB fengu, til viðbótar við norskt gas, gas frá innlendum framleiðendum, Rússlandi, Alsír, Katar og öðrum:

⁽⁴²⁾ Sjá bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 28).

⁽⁴³⁾ Sbr. bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 5. nóvember 2012 (skjal nr. 652027, bls. 30).

⁽⁴⁴⁾ Sjá tölfraðilegar upplýsingar BP, bls. 22.

⁽⁴⁵⁾ Móttökustöðvar í: Dornum, Dunkerque, Easington, Emden, St Fergus og Zeebrugge (<http://www.gassco.no/wps/wcm/connect/Gassco-NO/Gassco/Home/norsk-gass/Transportsystemet>).

⁽⁴⁶⁾ Sjá bréf frá stjórnvöldum í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 15. febrúar 2013 (skjal nr. 663313, bls. 28).

⁽⁴⁷⁾ Sjá Eurogas, Tölfraðiskýrsla 2012, bls. 1 (http://www.eurogas.org/uploaded/Statistical%20Report%202012_final_211112.pdf).

⁽⁴⁸⁾ Af upplýsingunum, sem stjórnvöld í Noregi sendu Eftirlitsstofnun EFTA, að ráða virðist sem talan kunni að vera örlítið hærri. Það skiptir þó ekki máli varðandi niðurstöðu ákvörðunarinnar í máli þessu.

⁽⁴⁹⁾ Í tölulegum upplýsingum um áfangastað norsks jarðgass í EES er byggt á þjóðerni félagsins sem kaupir það.

⁽⁵⁰⁾ Selt magn hér tekur einnig til sölu Statoil fyrir hönd Petoro/SDFI.

AFHENDING JARÐGASS Í AÐILDARRÍKJUM EUROGAS OG ESB 2011 ⁽⁵¹⁾

Teravattstundir	Innlend framleiðsla	Rússland	Noregur	Alsír	Katar	Aðrir framleiðendur*	Breytingar á birgðum**	Önnur staða	Hreinar heildarbirgðir	Breytingar í % 2011/2010
Austurríki	18,8	59,8	14,5	0,0	0,0	29,4	-22,1	-4,9	95,6	-6%
Belgía	0,0	3,4	82,4	0,0	30,8	66,9	-0,2	0,0	183,3	-15%
Búlgaría	4,2	29,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,2	-1,4	32,3	11%
Tékkland	1,4	63,3	12,2	0,0	0,0	23,2	-10,0	-4,6	85,5	-10%
Danmörk	81,7	0,0	0,0	0,0	0,0	-31,9	-1,8	-7,4	40,6	-18%
Eistland	0,0	6,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	6,5	-10%
Finnland	0,0	43,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	43,4	-12%
Frakkland	6,5	72,6	182,9	66,7	37,4	135,0	-22,4	-1,5	477,2	-13%
Þýskaland	137,3	336,9	303,1	0,0	0,0	110,2	-22,8	0,0	864,7	-11%
Grikkland	0,0	30,3	0,0	8,7	1,9	10,5	-0,1	-0,1	51,2	23%
Ungverjaland	32,5	72,6	0,0	0,0	0,0	5,6	14,0	-0,6	124,2	-6%
Írland	2,1	0,0	0,0	0,0	0,0	51,1	0,0	0,0	53,2	-12%
Ítalía	88,5	247,1	38,6	242,8	65,7	149,0	-8,2	0,9	824,4	-6%
Lettland	0,0	16,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	16,2	-13%
Litháen	0,0	57,0	0,0	0,0	0,0	-21,9	-0,1	0,0	35,0	9%
Lúxemborg	0,0	3,2	6,9	0,0	0,0	3,2	0,0	0,0	13,4	-13%
Holland	746,7	44,0	129,0	0,9	3,7	-481,6	0,0	15,8	458,3	-10%
Pólland	47,6	102,7	0,0	0,0	0,0	17,4	-8,4	-1,4	157,9	2%
Portúgal	0,0	0,0	0,0	21,6	0,0	36,9	0,0	0,0	58,5	0%
Rúmenía	117,0	34,2	0,0	0,0	0,0	0,0	-0,4	0,0	150,8	3%
Slóvakía	1,0	62,4	0,0	0,0	0,0	-5,7	0,2	-0,1	57,7	-3%
Slóvenía	0,0	5,3	0,0	2,6	0,0	0,9	-0,1	0,1	8,8	-16%
Spánn	1,9	0,0	13,9	147,4	51,5	160,4	-4,5	1,6	372,2	-7%
Svíþjóð	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	14,9	0,0	0,0	14,9	-20%
Bretland	526,7	0,0	244,2	2,6	230,6	-76,7	-22,6	-0,1	904,7	-17%
ESB	1813,9	1290,1	1027,7	493,3	421,6	196,8	-109,2	-3,7	5130,5	-10%
% Breytingar 2011/10	-11%	2%	-3%	-8%	21%	-45%	-199%	-78%	-10%	
Sviss	0,0	7,6	7,3	0,0	0,0	19,6	0,0	0,0	34,5	-10%
Tyrkland	8,1	270,3	0,0	44,2	0,0	144,7	0,0	2,4	469,7	18%

Einingar: teravattstund (vergt varmagildi).

Athugið: Tölur byggjast á besta, tiltæka mati við birtingu.

* Þ.m.t. hreinn útf lutningur.

* (-) Niðurdæling / (+) Framleiðsla

⁽⁵¹⁾ Tafla þessi er tekin úr tölfraðiskýrslu Eurogas 2012, bls. 6.

- 66) Þegar hugað er að þeim aðildarríkjum ESB þar sem hlutur gass frá Noregi er mestur, eru aðrar birgðalindir fyrir hendi. Meðal þessara valkosta eru:
- Í Bretlandi, þar sem gas frá norska landgrunninu nemur um það bil 35% notkunar, er umtalsverð gasvinnsla (þó svo að hún hafi dregist saman frá árinu 2000).⁽⁵²⁾ Innflutningur fljótandi jarðgass til Bretlands hefur aukist verulega á undanförunum árum.⁽⁵³⁾
 - Í Belgíu, þar sem gas frá norska landgrunninu nemur um það bil 34% notkunar, er fljótandi jarðgas endurgasað í móttökustöð fljótandi jarðgass í Zeebrugge og getur það komið í stað gass sem flutt er um leiðslur.
 - Í Þýskalandi, þar sem gas frá norska landgrunninu nemur um það bil 32% af heildarnotkun, voru tvær Nord Stream leiðslur frá Rússlandi teknar í notkun á árunum 2011 og 2012 og eru þær ný flutningsleið gass frá Rússlandi. Stjórnvöld í Noregi eru þeirra skoðunar að tilkoma þessara leiðslna muni leiða til aukinnar samkeppni milli norsks og rússnesks gass þar sem aðfangaleiðir gass til Evrópu verða fjölbreyttari.
- 67) Kaupendur á heildsölustigi verða að standa við algreiðsluskuldbindingar sínar samkvæmt viðkomandi langtíma sölusamningum við norska gasbirgja. Þegar staðið hefur verið við þessar skuldbindingar er kaupendum á heildsölustigi frjálst að hefja viðskipti við aðrar birgðalindir, eins og þá aðila sem selja gas um leiðslur á dagsverði, fljótandi jarðgas á dagsverði eða þeir geta aukið magn sem þeir kaupa samkvæmt langtímasamningum við aðra birgja. Gildistími nýlegri sölusamninga er að jafnaði styttri. Eins og fram hefur komið hjá stjórnvöldum í Noregi, gegnir dagsmarkaðurinn æ mikilvægara hlutverki þar sem tengistöðvar bæði í Bretlandi og á meginlandi Evrópu eru æ virkari. Enn fremur hefur geta til endurgösunar meira en tvöfaldast í ESB á undanförunum fimm árum. Fjórðungur hreins innflutnings á gasi til ESB á árinu 2011 var í formi fljótandi jarðgass og skiptist svo milli eftirfarandi aðildarríkja ESB:

AFHENDING FLJÓTANDI JARÐGASS Í AÐILDARRÍKJUM EUROGAS OG ESB 2011⁽⁵⁴⁾

Teravattstund	Fljótandi jarðgas Hreinn innflutningur	Breytingar í % 2011/2010
Belgía	49,8	-19%
Frakkland	163,9	5%
Grikkland	13,5	5%
Ítalía	94,2	-2%
Holland	9,5	
Portúgal	34,7	7%
Spánn	257,2	-18%
Bretland	270,7	33%
ESB	893,5	2%
Tyrkland	68,9	-21%

Einingar: teravattstundir (vergt varmagildi).

- 68) Samkeppnisþrýstingur á markaði fyrir jarðgas kemur einnig frá öðrum vörum sem gætu komið í staðinn fyrir gas og þegar eru fyrir hendi (eins og kolum eða endurnýjanlegum orkugjöfum).
- 69) Allar helstu flutningsleiðslur gass frá norska landgrunninu til meginlands Evrópu og til Bretlands eru í eigu Gassled.⁽⁵⁵⁾ Aðgangi að aðlægu leiðsluneti er stjórnað af Gassco AS, félagi sem er

⁽⁵²⁾ Yfirlit um tölfraðilegar upplýsingar um orkumál í Bretlandi (DUKES) 2012, ráðuneyti orku og loftslagsbreytinga, 4. kafli jarðgas (https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/65800/5954-dukes-2012-chapter-4-gas.pdf), p. 95.

⁽⁵³⁾ DUKES (sjá 50. neðanmálsgrein), bls. 95.

⁽⁵⁴⁾ Tafla þessi er tekin úr tölfraðiskýrslu Eurogas 2012, bls. 7.

⁽⁵⁵⁾ Gassled er óskráð sameiginlegt fyrirtæki sem lýtur norskum lögum. Eigendur Gassled eiga hver um sig óskiptan hlut, sem svarar til hlutdeildar þeirra í öllum réttindum og skyldum hins sameiginlega félags (sbr. tilkynningu stjórnvalda í Noregi til Eftirlitsstofnunar EFTA dagsett 5. nóvember 2012 (skjal nr. 652027, bls. 7–8).

alfarið í eigu norska ríkisins. Gassco AS á ekki hluti eða afkastagetu í aðlæga leiðslunetinu og tekur sjálfstæðar ákvarðanir þegar það veitir aðgang að ókeypis afkastagetu. Allir aðilar sem þurfa að flytja gas hafa jafnan aðgang að gasflutningskerfinu. Vinnslufélög og hæfir notendur eiga rétt á aðgangi samkvæmt skilyrðum sem mismuna ekki, eru hlutlæg og gagnsæ. Notendur hafa aðgang að afkastagetu í kerfinu á grundvelli þess hver þörf þeirra fyrir gasflutninga er.⁽⁵⁶⁾ Þannig geta núverandi og ný gasfyrirtæki á norska landgrunninu fengið aðgang að aðlægu leiðsluneti og geta afhent gas til viðskiptavina í samkeppni við aðra rekstraraðila á norska landgrunninu.

- 70) Með hliðsjón af framangreindum atriðum, kemst Eftirlitsstofnun EFTA að þeirri niðurstöðu að ekkert bendi til að atvinnugreinin starfi ekki á markaðsmiðaðan hátt og því ríki bein samkeppni í skilningi tilskipunar 2004/17/EB á markaði fyrir vinnslu jarðgass á norska landgrunninu.

III Niðurstaða

- 71) Eftirlitsstofnun EFTA telur að eftirfarandi starfsemi í Noregi, einkum þá á norska landgrunninu, eigi í beinni samkeppni í skilningi 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB:
- a) Leit að hráolíu og jarðgasi,
 - b) vinnsla hráolíu, og
 - c) vinnsla jarðgass.
- 72) Þar eð litið er svo á að skilyrði fyrir ótakmörkuðum aðgangi að markaði sé fullnægt, skal tilskipun 2004/17/EB gilda þegar samningsyfirvöld úthluta samningum sem ætlað er að gera kleift að stunda þá þjónustustarfsemi sem um getur í staflíðum a), b) og c) í 2. og 72. mgr. þessarar ákvörðunar í Noregi, einkum þá á norska landgrunninu.
- 73) Ákvörðun þessi grundvallast á þeim skilyrðum, í lagalegum skilningi og að því er málsatvik varðar, sem voru í mars 2013, eins og þau komu fram í upplýsingum frá stjórnvöldum í Noregi. Hún kann að verða endurskoðuð, ef umtalsverðar breytingar á lagalegri stöðu og að því er málsatvik varðar verða til þess að skilyrðum fyrir beitingu 1. mgr. 30. gr. tilskipunar 2004/17/EB sé ekki fullnægt.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Gerðin sem um getur í 4. lið XVI. viðauka við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið um málsmeðferð við gerð opinberra samninga á sviði vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipta (*tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu*) gildir ekki um samninga sem samningsyfirvöld veita og ætlað er að gera kleift að stunda eftirfarandi þjónustustarfsemi í Noregi og þá einkum á norska landgrunninu:

- a) leit að hráolíu og jarðgasi,
- b) vinnsla hráolíu, og
- c) vinnsla jarðgass.

⁽⁵⁶⁾ Sjá hvítbókina En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten (Atvinnustarfsemi til framtíðar – Oliuvinnsla í Noregi) (Meld. St. 28 (2010–2011) Skýrsla til norska Stórþingsins, bls. 68).

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Konungsríkisins Noregs.

Gjört í Brussel 30. apríl 2013.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Sverrir Haukur Gunnlaugsson
Stjórnarmaður

Markus Schneider
Starfandi deildarstjóri

EFTA-DÓMSTÓLLINN

DÓMUR DÓMSTÓLSINS

2013/EES/52/02

frá 11. desember 2012

í máli E-1/12

Den norske Forleggerforening gegn Eftirlitsstofnun EFTA

(Málssókn til ógildingar á ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA – Ríkisaðstoð – Meint veitt aðstoð til Nasjonal digital læringsarena (NDLA) – Ákvörðun um að hefja ekki formlega rannsókn – Hugtakið atvinnustarfsemi – Hugtakið vafi – Skylda til að rökstyðja ákvarðanir)

Hinn 11. desember 2012 felldi dómstóllinn dóm í máli E-1/12, Den norske Forleggerforening gegn Eftirlitsstofnun EFTA – Krafa um ógildingu ákvörðunar 311/11/COL frá 12. október 2011 um meinta veitta aðstoð til Nasjonal digital læringsarena. Dóminn skipuðu dómarnir Carl Baudenbacher, forseti, Per Christiansen og Páll Hreinsson (framsögumaður). Dómsorðin eru svohljóðandi:

Dómstóllinn fellir eftirgreindan dóm:

1. Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 311/11/COL frá 12. október 2011 um meinta veitta aðstoð til Nasjonal digital læringsarena er dæmd ógild.
2. Eftirlitsstofnun EFTA greiði málskostnað.

DÓMUR DÓMSTÓLSINS

2013/EES/52/03

frá 25. mars 2013

í máli E-10/12

Yngvi Harðarson gegn Askar Capital hf.

(Tilskipun 91/533/EBE – Skylda til að upplýsa launþega – Breytingar á skriflegum ráðningarsamningi – Áhrif þess að breytingar eru ekki tilkynntar)

Hinn 25. mars 2013 felldi dómstóllinn dóm í máli E-10/12, Yngvi Harðarson gegn Askar Capital hf. – Beiðni Héraðsdóms Reykjavíkur samkvæmt 34. gr. samningsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls um túlkun á tilskipun ráðsins 91/533/EBE frá 14. október 1991 um skyldu vinnuveitanda til að skýra launþegum frá samningsskilmálum eða ráðningarfyrirkomulagi. Dóminn skipuðu dómarnir Carl Baudenbacher, forseti, Per Christiansen (framsögumaður) og Páll Hreinsson. Dómsorðin eru svofelld:

Túlka verður ákvæði tilskipunar 91/533/EBE frá 14. október 1991, um skyldu vinnuveitanda til að skýra launþegum frá samningsskilmálum eða ráðningarfyrirkomulagi, á þann veg að í henni sé ekki gerð krafa um að bætur til launþega skuli metnar á grundvelli skriflegs ráðningarsamnings, hafi launþeganum ekki verið afhent skriflegt skjal um breytingar sem kunna að hafa verið gerðar, tímabundið eða varanlega, á meginatriðum ráðningarsamnings eða ráðningarfyrirkomulags aðila innan tímamarka samkvæmt 5. gr. tilskipunarinnar. Þetta gildir einnig við gjaldþrotaskipti eða sambærileg skipti á hlutafélagi.

Beiðni Skatteklagenemnda ved Sentralskattekontoret for storbedrifter, dagsett 13. mars 2013, um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins í máli Fred Olsen o. fl. gegn Staten v/Sentralskattekontoret for storbedrifter

2013/EES/52/04

(Mál E-3/13)

EFTA-dómstólnum hefur borist bréf Skatteklagenemnda ved Sentralskattekontoret for storbedrifter (áfrýjunarnefnd aðalskattstofu stórfyrirtækja) frá 13. mars 2013, sem var skráð í málaskrá dómstólsins 18. mars 2013, með beiðni um ráðgefandi álit í máli Fred Olsen o. fl. gegn Staten v/Sentralskattekontoret for storbedrifter, að því er varðar eftirtalin atriði:

1. Falla fjárvörslusjóðir sem fyrirtækjaform undir gildissvið staðfesturéttar sem kveðið er á um í 31. gr. EES-samningsins? Viðbótarspurning: Ef svo er, hver er handhafi réttar samkvæmt ákvæðum EES-samningsins?
2. Sé svarið við fyrstu aðalspurningu jákvætt: Fullnægir fjárvörslusjóður kröfum um atvinnustarfsemi sem kveðið er á um 31. gr. EES-samningsins?
3. Sé svarið við fyrstu aðalspurningu neikvætt: Fellur fjárvörslusjóður undir gildissvið frjálsra flutninga fjármagns sem kveðið er á um í 40. gr. EES-samningsins?
4. Sé svarið við fyrstu eða þriðju aðalspurningu jákvætt: Fela norskar CFC-reglur í sér eina eða fleiri takmarkanir á staðfesturétti eða rétti til frjálsra fjármagnsflutninga?
5. Sé svarið við fjórðu aðalspurningu jákvætt: Getur takmörkunin talist réttlæt看leg á grundvelli brýnna almannahagsmuna og er takmörkunin hæfileg?

Beiðni Héraðsdóms Reykjavíkur dagsett 16. apríl 2013 um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins í máli Creditinfo Lánstraust hf. gegn Þjóðskrá Íslands og íslenska ríkinu

2013/EES/52/05

(Mál E-7/13)

EFTA-dómstólnum hefur borist bréf Héraðsdóms Reykjavíkur frá 16. apríl 2013, sem skráð var í málaskrá dómstólsins 29. apríl 2013, með beiðni um ráðgefandi álit í máli Creditinfo Lánstrausts hf. gegn Þjóðskrá Íslands og íslenska ríkinu að því er varðar eftirtalin atriði:

1. Er það samrýmanlegt EES-rétti, sérstaklega 6. gr. tilskipunar nr. 2003/98/EB un endurnotkun opinberra upplýsinga, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2005 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, að innheimta gjald fyrir hverja vélræna fyrirspurn úr þinglýsingarbók ef þannig háttar til að við ákvörðun gjaldsins hefur ekki legið fyrir útreikningur á „heildartekjum“ og „kostnaði“ í skilningi 6. gr. tilskipunarinnar?
2. Samrýmist það 6. gr. tilskipunarinnar ef við ákvörðun „kostnaðar“ í skilningi hennar er horft fram hjá:
 - a. tekjum hins opinbera, sem verða til við söfnun gagna, í formi gjalda sem einstaklingar og fyrirtæki greiða fyrir skráningu löggerninga í þinglýsingarbók og
 - b. tekjum hins opinbera, sem verða til við söfnun gagna, í formi skatta sem eru innheimtir sem stimpilgjöld af skráðum löggerningum samtímis því að einstaklingar og fyrirtæki leita eftir skráningu þeirra í þinglýsingarbók?
3. Samrýmist það 6. gr. tilskipunarinnar ef við ákvörðun „kostnaðar“ í skilningi hennar er talinn með kostnaður sem opinber aðili hefur af söfnun gagna, sem honum er lögskylt að safna óháð því hvort einstaklingar og fyrirtæki óska eftir endurnotkun þeirra?

4. Samrýmist það 6. gr. tilskipunarinnar ef við ákvörðun „kostnaðar“ í skilningi hennar væri löggjafanum játuð heimild til að ákveða með lögum fjárhæð gjaldsins án þess að ákveðin fjárhæð sæti efnislegri skoðun?
5. Samrýmist það 6. gr. tilskipunarinnar ef við ákvörðun „kostnaðar“ í skilningi hennar væri tekið tilhlýðilegt tillit til almennra krafna landslaga um að stofnanir ríkisins standi undir sér fjárhagslega?
6. Ef svarið við spurningu fimm er já, hvað felst í því nánar tiltekið og til hvaða kostnaðarþátta í rekstri hins opinbera má taka tillit í þessu samhengi?

TILKYNNINGAR

Birting á áformum Upplandafylkis um að gera samninga um staðbundnar almenningssamgöngur með ökutækjum með allt að 16 sætum í samræmi við 2. mgr. 7. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1191/69 og (EBE) nr. 1107/70

2013/EES/52/06

1. **Heiti og pósthfang stofnunarinnar sem veitir aðstoð:**

Oppland Fylkeskommune
Opplandstrafikk
Kirkegt. 76
Postboks 988
NO-2626 Lillehammer

2. **Fyrirhugaður háttur við úthlutun:**

Opíð útboð.

3. **Þjónusta og svið sem úthlutunin getur tekið til:**

Farþegaflutningar með litlum, meðalstórum og stórum ökutækjum (með allt að 16 sætum) í Upplandafylki til skólaaksturs, farþegaflutninga sem hafa verið bókaðir fyrir fram og aksturs á fötluðum einstaklingum.

1. **Heiti og pósthfang stofnunarinnar sem veitir aðstoð:**

Oppland Fylkeskommune
Opplandstrafikk
Kirkegt. 76
Postboks 988
NO-2626 Lillehammer

2. **Fyrirhugaður háttur við úthlutun:**

Framlenging á beinum samningi sem má útiloka frá samkeppni samkvæmt 4. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007.

3. **Þjónusta og svið sem úthlutunin getur tekið til:**

Stað- og svæðisbundnir farþegaflutningar með farþegavögnum, einkum í sveitarfélögunum Ringeby, Sør-Fron og Nord-Fron, til viðbótar við leiðina Vinstra–Lillehammer, Skåbu–Lillehammer og Vinstra–Otta.

1. **Heiti og pósthfang stofnunarinnar sem veitir aðstoð:**

Oppland Fylkeskommune
Opplandstrafikk
Kirkegt. 76
Postboks 988
NO-2626 Lillehammer

2. **Fyrirhugaður háttur við úthlutun:**

Framlenging á beinum samningi sem má útiloka frá samkeppni samkvæmt 4. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007.

3. **Þjónusta og svið sem úthlutunin getur tekið til:**

Stað- og svæðisbundnir farþegaflutningar með farþegavögnum, einkum í sveitarfélaginu Nordre-Land og á leiðinni Dokka–Lillehammer.

ESB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja

2013/EES/52/07

(mál COMP/M.6967 – BNP Paribas Fortis/Belgacom/Belgian Mobile Wallet)

1. Framkvæmdastjórninni barst 6. september 2013 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem belgísku fyrirtækin BNP Paribas Fortis SA/NV („BNPPF“) og Belgacom SA/NV („Belgacom“), öðlast með hlutafjárkaupum í nýstofnuðu, sameiginlegu fyrirtæki í sameiningu yfirráð, í skilningi staflaðar b) í 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðar EB, í belgíska fyrirtækinu Belgian Mobile Wallet JV („Belgian Mobile Wallet“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - BNP Paribas Fortis: banka- og fjármálaþjónusta í Belgíu
 - Belgacom: heildsala og smásala á fjarskiptaþjónustu, svo og á farsíma- og landlínusímaþjónustu, ásamt radd- og gagnaþjónustu, einkum í Belgíu
 - Belgian Mobile Wallet: smásala á greiðsluþjónustukerfum fyrir farsíma, markaðsfærsla og auglýsingar í farsíma, gagnagreiningarþjónusta og miðageymslukerfi
3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðar EB. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 265, 14. september 2013). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0)22 96 43 01), með rafpósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.6967 – BNP Paribas Fortis/Belgacom/Belgian Mobile Wallet, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Brussels

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29. I. 2004, bls. 1 („samrunareglugerð EB“).

Orðsending stjórnvalda í Frakklandi með vísan til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni ⁽¹⁾

2013/EES/58/08

(Tilkynning um umsókn um sérleyfi til að leita að olíu og gasi sem kennt er við „Nord-Cambrai“)

Samkvæmt umsókn, sem lögð var fram 24. október 2011, hefur fyrirtækið BasGas Energia France SAS, sem er skráð að Tour Pacific, 11 cour Valmy, 92977 Paris La Défense, France, farið fram á sérleyfi til fimm ára, sem kennt er við „Nord-Cambrai“ til að leita að olíu og gasi í sýslunum Pas-de-Calais og Nord.

Svæðið, sem leyfið tekur til, markast af lengdarbaugum og breiddarbaugum sem mætast í hornpunktunum sem skilgreindir eru með hnítum hér fyrir neðan. Talið er frá núlllengdarbaugi sem liggur í gegnum Paris.

Hornpunktur	Lengd	Breidd
A	0,90 nýgráður A	55,90 nýgráður N
B	1,05 nýgráður A	55,90 nýgráður N
C	1,05 nýgráður A	55,89 nýgráður N
D	1,07 nýgráður A	55,89 nýgráður N
E	1,07 nýgráður A	55,88 nýgráður N
F	1,09 nýgráður A	55,88 nýgráður N
G	1,09 nýgráður A	55,87 nýgráður N
H	1,17 nýgráður A	55,87 nýgráður N
I	1,17 nýgráður A	55,88 nýgráður N
J	1,19 nýgráður A	55,88 nýgráður N
K	1,19 nýgráður A	55,89 nýgráður N
L	1,20 nýgráður A	55,89 nýgráður N
M	1,20 nýgráður A	55,90 nýgráður N
N	Skurðpunktur breiddarbaugsins 55,90 nýgráður N og landamæra Frakklands og Belgíu	
O	Skurðpunktur lengdarbaugsins 2,00 nýgráður A og landamæra Frakklands og Belgíu	
P	2,00 nýgráður A	55,80 nýgráður N
Q	0,90 nýgráður A	55,80 nýgráður N

N til O: landamæri Frakklands og Belgíu.

Svæðið sem skilgreint er hér að framan er um 772 km².

Tilhögun umsókna og skilyrði fyrir úthlutun leyfa

Upphaflegir umsækjendur og aðrir, sem keppa um leyfið, skulu færa sönnur á að þeir fullnægi kröfum sem gerðar eru til umsækjenda og skýrðar eru í 4. og 5. gr. tilskipunar 2006-648 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi og réttindi til geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française* (frönsku stjórnartíðindin), 3. júní 2006).

Fyrirtækjum, sem þess kynnu að óska, er heimilt að keppa um einkaleyfið með umsókn sem leggja ber fram áður en 90 dagar eru liðnir frá því að auglýsing þessi birtist (birtingardagur 6.9.2013), í samræmi við málsmæðferðina sem lýst er í tilkynningu um úthlutun námaréttinda fyrir kolvatnsefni í Frakklandi er birt var í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* C 374 hinn 30. desember 1994, bls. 11, og staðfest með tilskipun 2006-648 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi og réttindi til geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française*, 3. júní 2006).

Samkeppnisumsóknir ber að senda til ráðuneytis umhverfismála, sjálfbærrar þróunar og orku á neðangreint pósthfang. Ákvarðanir um upphaflegu umsóknina og aðrar umsóknir, sem keppa við hana, verða teknar áður en tvö ár eru liðin frá því að upphaflega umsóknin barst stjórnvöldum í Frakklandi, þ.e. eigi síðar en 8. janúar 2014.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3.

Skilmálar og kröfur að því er varðar rekstur starfseminnar og lok hennar

Umsækjendum er bent á 79. gr. og gr. 79.1 í frönskum námalögum og á tilskipun 2006-649 frá 2. júní 2006 (með áorðnum breytingum) um námaréttindi, geymslu efna í jörð, auk námareglugerðar og reglugerðar um geymslu efna í jörð (*Journal officiel de la République française*, 3. júní 2006).

Nánari upplýsingar fást í ráðuneyti umhverfismála, sjálfbærrar þróunar og orku:

Direction générale de l'énergie et du climat – Direction de l'énergie, Bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche, Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, France – sími +33 140819527.

Unnt er að nálgast lög og reglugerðir, sem að ofan greinir, á vefsetrinu Légifrance:

<http://www.legifrance.gouv.fr/>

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
Evrópuþingsins og ráðsins 2009/48/EB frá 18. júní 2009 um öryggi leikfanga**

2013/EES/52/09

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhfæðra staðla samkvæmt samhfæfingarlöggjöf Sambandsins)

Evrópsk staðlasamtök (1)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt- ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs samræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 71-1:2011 Öryggi leikfanga – Hluti 1: Krafrænir og efnislegir eiginleikar	18.6.2011		
CEN	EN 71-2:2011 Öryggi leikfanga – Hluti 2: Eldfimi	21.7.2011		
CEN	EN 71-3:2013 Öryggi leikfanga – Hluti 3: Far tiltekinna frumefna	29.6.2013		
CEN	EN 71-4:2013 Öryggi leikfanga – Hluti 4: Samstæður fyrir efnafræðitilraunir og á móta tilraunir	28.5.2013		
CEN	EN 71-5:2013 Öryggi leikfanga – Hluti 5: Efnafræðileikföng (samstæður), önnur en tilraunasamstæður	29.6.2013		
CEN	EN 71-8:2011 Öryggi leikfanga – Hluti 8: Leiktæki til heimilisnotkunar	19.10.2011		
CEN	EN 71-12:2013 Öryggi leikfanga – Hluti 12: N-nítrósamín og N-nítrósamínmyndandi efni	29.6.2013		
CENELEC	EN 62115:2005 Rafmagnsleikföng – Öryggi IEC 62115:2003 (Breytt) + A1:2004	11.8.2011		
	EN 62115:2005/A2:2011 IEC 62115:2003/A2:2010 (Breytt)	11.8.2011	Athugasemd 3	Liðinn (11.8.2011)
	EN 62115:2005/A11:2012	15.11.2012	Athugasemd 3	Liðinn (15.11.2012)
	EN 62115:2005/A2:2011/AC:2011	19.10.2011		

(¹) CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.

Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hætta staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hætta staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.

Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hætta staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.

Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðeigandi Sambandslöggjafar.

ATHUGIÐ:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, en skrá yfir þær birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*, séu rétt.
- Vísanir til leiðréttinga „.../AC:YYYY“ eru eingöngu birtar í upplýsingaskyni. Með leiðréttingu eru ásláttarvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og kann hún að tengjast útgáfu staðals, sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt, á einu eða fleiri tungumálum (ensku, frönsku og/eða þýsku).
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 316, 14.11.2012, bls.12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008, ákvörðunar Evrópu-
þingsins og ráðsins nr. 768/2008/EB frá 9. júlí 2008 og reglugerðar Evrópuþingsins
og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 frá 25. nóvember 2009**

2013/EES/52/10

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samhfæðra staðla samkvæmt samhfæfingarlöggjöf Sambandsins)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt- ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 9000:2005 Gæðastjórnunarkerfi – Grunnatriði og iðorðasafn (ISO 9000:2005)	16.6.2009		
CEN	EN ISO 9001:2008 Gæðastjórnunarkerfi – Kröfur (ISO 9001:2008)	16.6.2009		
	EN ISO 9001:2008/AC:2009	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14001:2004 Umhverfisstjórnunarkerfi – Kröfur ásamt leiðsögn um notkun (ISO 14001:2004)	16.6.2009		
	EN ISO 14001:2004/AC:2009	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14004:2010 Umhverfisstjórnunarkerfi – Almennar leið- beiningar um grundvallarreglur, kerfi og stuðningstækni (ISO 14004:2004)	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14015:2010 Umhverfisstjórnun – Umhverfismat lóða og fyrirtækja (EASO) (ISO 14015:2001)	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14020:2001 Umhverfismerkingar og yfirlýsingar – Almennar reglur (ISO 14020:2000)	16.6.2009		
CEN	EN ISO 14021:2001 Umhverfismerkingar og yfirlýsingar – Umhverfisstaðhæfingar að eigin frumkvæði (II. tegund umhverfismerkingar) (ISO 14021:1999)	16.6.2009		
	EN ISO 14021:2001/A1:2011	25.5.2012	Athugasemd 3	Liðinn (30.6.2012)
CEN	EN ISO 14024:2000 Umhverfismerkingar og yfirlýsingar – I. tegund umhverfismerkingar – Grunnreglur og aðferðir (ISO 14024:1999)	16.6.2009		
CEN	EN ISO 14031:1999 Umhverfisstjórnun – Mat á frammistöðu í umhverfismálum – Leiðbeiningar (ISO 14031:1999)	16.6.2009		
CEN	EN ISO 14040:2006 Umhverfisstjórnun – Lífsferilsmat – Grunnreglur og reglurammi (ISO 14040:2006)	16.6.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 14044:2006 Umhverfisstjórnun – Lífsferilsmat – Kröfur og leiðbeiningar (ISO 14044:2006)	16.6.2009		
CEN	EN ISO 14050:2010 Umhverfisstjórnunarkerfi – Íðorðasafn (ISO 14050:2009)	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14063:2010 Umhverfisstjórnun – Umhverfissamskipti – Leiðbeiningar og dæmi (ISO 14063:2006)	5.10.2011		
CEN	EN ISO 14065:2012 Gróðurhúsalofttegundir – Fullgildingarkröfur varðandi gróðurhúsalofttegundir og sannprófun-arstofnanir til nota við faggildingu eða annars konar viðurkenningu	25.5.2012		
CEN	EN ISO 15189:2012 Lækningarannsóknastofur – Sérstakar kröfur um gæði og hæfni (ISO 15189:2012)	13.3.2013	EN ISO 15189:2012 Athugasemd 2.1	30.11.2015
CEN	EN ISO 15195:2003 Lækningar á rannsóknarstofum – Kröfur um tilvísunarmælirannsóknarstofur (ISO 15195:2003)	5.10.2011		
CEN	EN ISO/IEC 17000:2004 Samræmismat – Íðorðasafn og almennar vinnureglur (ISO/IEC 17000:2004)	16.6.2009		
CEN	EN ISO/IEC 17011:2004 Samræmismat – Almennar kröfur til faggildingarstofnana sem faggilda sam-ræmismatsstofnanir (ISO/IEC 17011:2004)	16.6.2009		
CEN	EN ISO/IEC 17020:2012 Almenn viðmið um rekstur ýmiss konar stofnana sem annast skoðanir (ISO/IEC 17020:2012)	25.5.2012	EN ISO/IEC 17020: 2004 Athugasemd 2.1	1.3.2015
CEN	EN ISO/IEC 17021:2011 Samræmismat – Kröfur til stofnana sem annast úttektir og vottun stjórnunarkerfa (ISO/IEC 17021:2011)	5.10.2011	EN ISO/IEC 17021: 2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (5.10.2011)
CEN	EN ISO/IEC 17024:2003 Samræmismat – Almennar kröfur til stofnana sem annast vottun fagfólks (ISO/IEC 17024:2003)	16.6.2009		
CEN	EN ISO/IEC 17025:2005 Almennar kröfur varðandi hæfni prófunar- og kvörðunarstofa (ISO/IEC 17025:2005)	16.6.2009		
	EN ISO/IEC 17025:2005/AC:2006	16.6.2009		
CEN	EN ISO/IEC 17040:2005 Samræmismat – Almennar kröfur um jafn-ingjamat samræmismatsstofnana og faggild-ingarstofnana (ISO/IEC 17040:2005)	16.6.2009		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO/IEC 17050-1:2010 Samræmismat – Yfirlýsingar birgja um samræmi – Hluti 1: Almennar kröfur	5.10.2011	EN ISO/IEC 17050-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (5.10.2011)
CEN	EN ISO/IEC 17050-2:2004 Samræmismat – Yfirlýsingar birgja um samræmi – Hluti 2: Fylgiskjöl (ISO/IEC 17050-2:2004)	16.6.2009		
CEN	EN ISO/IEC 17065:2012 Samræmismat – Kröfur til aðila sem votta vörur, ferli og þjónustu (ISO/IEC 17065:2012)	7.9.2013	EN ISO/IEC 17065:1998 Athugasemd 2.1	15.9.2015
CEN	EN ISO 19011:2011 Leiðbeiningar um úttektir gæða- og/eða umhverfisstjórnunarkerfa (ISO 19011:2011)	25.5.2012	EN ISO 19011:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.5.2012)
CEN	EN ISO 22870:2006 Nándarrannsóknir (POCT) – Kröfur um gæði og hæfni (ISO 22870:2006)	5.10.2011		

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
 CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
 ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

ATHUGIÐ:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC, gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Vísanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samhæfða staðla og aðra evrópska staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 316, 14.11.2012, bls.12.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskip-
unar Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samþæfingu laga
aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á
sprengihættustöðum**

2013/EES/52/11

(Birting á heitum og tilvísunarnúmerum samþæfðra staðla samkvæmt samþæfingarlöggjöf Sambandsins)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt- ingardagur í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam- ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1010-1:2004+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 1. hluti: Sameiginlegar kröfur	8.6.2011	EN 1010-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (8.6.2011)
CEN	EN 1010-2:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi hönnun og smíði prent- og pappírsbreytingarvéla – 2. hluti: Prent- og lakkvélar, þ.m.t. vélar til undirbúnings undir prentun	4.2.2011	EN 1010-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2011)
CEN	EN 1127-1:2011 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – 1. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði	18.11.2011	EN 1127-1:2007 Athugasemd 2.1	31.7.2014
CEN	EN 1127-2:2002+A1:2008 Sprengihættustaðir – Forvarnir og varnir gegn sprengingum – 2. hluti: Grunnhugtök og aðferðafræði í námuvinnslu	20.8.2008	EN 1127-2:2002 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.12.2009)
CEN	EN 1710:2005+A1:2008 Búnaður og íhlutir til nota á sprengihættusvæðum í neðanjarðarnámum EN 1710:2005+A1:2008/AC:2010	20.8.2008	EN 1710:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.12.2009)
CEN	EN 1755:2000+A2:2013 Öryggi vinnuvéla í iðnaði – Notkun á sprengihættustöðum – Notkun þar sem eldfimar lofttegundir, gufur, úði eða ryk eru í loftinu	4.5.2013	EN 1755: 2000+A1:2009 Athugasemd 2.1	30.9.2013
CEN	EN 1834-1:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Vélar í hópi II til nota þar sem eldfimar lofttegundir og gufur eru í loftinu	21.7.2001		
CEN	EN 1834-2:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vélar af hópi I til nota við vinnu neðanjarðar þar sem hætta er á eldfimu gasi og/eda ryki	21.7.2001		
CEN	EN 1834-3:2000 Stimpilbrunahreyflar – Öryggiskröfur um hönnun og smíði véla til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vélar af hópi II til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi	21.7.2001		
CEN	EN 1839:2012 Ákvörðun á sprengimörkum lofttegunda og gufa	22.11.2012	EN 1839:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.3.2013)

Evrópsk staðla-samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12581:2005+A1:2010 Húðunarstöðvar – Vélar til húðunar og rafhúðunar með lífrænum húðunarfókva – Öryggiskröfur	17.9.2010	EN 12581:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 12621:2006+A1:2010 Vélbúnaður til veitu og dreifingar á húðunarefnum undir þrýstingi – Öryggiskröfur	17.9.2010	EN 12621:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 12757-1:2005+A1:2010 Blöndunarvélar fyrir húðunarefni – Öryggiskröfur – Hluti 1: Blöndunarvélar til nota við endurlökkun bifreiða	17.9.2010	EN 12757-1:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 13012:2012 Bensinstöðvar – Samsetning og frammistaða sjálfvirkra áfyllingarstúta til notkunar á elds-neytisælum	3.8.2012	EN 13012:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2012)
CEN	EN 13160-1:2003 Lekagreiningarkerfi – 1. hluti: Almennar reglur	14.8.2003		
CEN	EN 13237:2012 Sprengihættustaðir – Hugtök og skilgreiningar sem tengjast búnaði og öryggiskerfum til nota á sprengihættustöðum	12.2.2013	EN 13237:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2013)
CEN	EN 13463-1:2009 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 1. hluti: Grunnadferð og kröfur	16.4.2010	EN 13463-1:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 13463-2:2004 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 2. hluti: Vörn með flæðishamlandi byrgi „fr“	30.11.2005		
CEN	EN 13463-3:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 3. hluti: Vernd með logatraustri umlykju „d“	30.11.2005		
CEN	EN 13463-5:2011 Órafmagnaður búnaður sem ætlaður er til nota á sprengihættustöðum – 5. hluti: Vörn með öruggri smíði samkvæmt flokki „c“	18.11.2011	EN 13463-5:2003 Athugasemd 2.1	31.7.2014
CEN	EN 13463-6:2005 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 6. hluti: Vernd með stýringu á íkveikjuvaldi „b“	30.11.2005		
CEN	EN 13463-8:2003 Órafmagnaður búnaður til nota á sprengihættustöðum – 8. hluti: Vörn með vökvafyllingu „k“	12.8.2004		
CEN	EN 13616:2004 Búnaður til að koma í veg fyrir yfirfyllingu fastra olíufuelsneytistanka	9.3.2006		
	EN 13616:2004/AC:2006			
CEN	EN 13617-1:2012 Bensinstöðvar – Hluti 1: Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi dælna með streymismæli, skömmtunardælna og fjarstýrðra dælueininga	3.8.2012	EN 13617-1:2004+A1:2009 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.11.2012)

Evrópsk staðla-samtök (¹)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13617-2:2012 Bensinstöðvar – 2. hluti : Öryggiskröfur varð-andi smíði og nothæfi öryggisfrátenginga til nota í dælum með streymismæli og í skömmunardælum	4.5.2012	EN 13617-2:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 13617-3:2012 Bensinstöðvar – 3. hluti: Öryggiskröfur varð-andi smíði og nothæfi brotloka	4.5.2012	EN 13617-3:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.9.2012)
CEN	EN 13760:2003 Pröppangasafyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu – Stútur, prófun-arkröfur og mál	24.1.2004		
CEN	EN 13821:2002 Sprengihættustaðir – Forvarnir og vernd gegn sprengingum – Ákvörðun lágmarkskveikjuorku blandna af lofti og ryki	20.5.2003		
CEN	EN 14034-1:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 1. hluti: Ákvörðun á hámarkssprengiþrýstingi (pmax) rykmakka	8.6.2011	EN 14034-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14034-2:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Hluti 2: Ákvörðun á hámarkshraða sprengiþrýstingsaukningar (dp/dt)max rykmakka	8.6.2011	EN 14034-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14034-3:2006+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – Ákvörðun á lægri sprengimörkum (LEL) rykmakka	8.6.2011	EN 14034-3:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14034-4:2004+A1:2011 Ákvörðun á sprengimörkum rykmakka – 4. hluti: Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk LOC rykmakka	8.6.2011	EN 14034-4:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.7.2011)
CEN	EN 14373:2005 Kerfi til að draga úr sprengikrafti	9.3.2006		
CEN	EN 14460:2006 Sprengipólinn búnaður	15.12.2006		
CEN	EN 14491:2012 Útrásarverndarkerfi gegn ryksprengingum	22.11.2012	EN 14491:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (28.2.2013)
CEN	EN 14492-1:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 1: Vélknúnar vindur	16.4.2010	EN 14492-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (30.4.2010)
	EN 14492-1:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14492-2:2006+A1:2009 Kranar – Vélknúnar vindur og lyftur – Hluti 2: Vélknúnar lyftur	16.4.2010	EN 14492-2:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (16.4.2010)
	EN 14492-2:2006+A1:2009/AC:2010			
CEN	EN 14522:2005 Ákvörðun á sjálfkveikihita lofttegunda og gufa	30.11.2005		

Evrópsk staðla-samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjóð. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14591-1:2004 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – 1. hluti: Sprengiheldur loftræstibúnaður allt að 2 bör	9.3.2006		
	EN 14591-1:2004/AC:2006			
CEN	EN 14591-2:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 2: Vatnsrennutálmar	12.12.2007		
	EN 14591-2:2007/AC:2008			
CEN	EN 14591-4:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum við námugróft neðanjarðar – Verndarkerfi – Hluti 4: Sjálfvirkur slökkvibúnaður fyrir fræsitrömlur	12.12.2007		
	EN 14591-4:2007/AC:2008			
CEN	EN 14677:2008 Öryggi véla – Úrvinnsla stáls – Vélar og búnaður til meðhöndlunar á bræddu stáli	20.8.2008		
CEN	EN 14678-1:2013 Búnaður og aukahlutir fyrir fljótandi jarðolíu-gas (LPG) – Bygging og nothæfi búnaðar fyrir fljótandi jarðolíugas á áfyllingarstöðvum fyrir bifreiðar – Hluti 1: Skömmunardælar	4.5.2013	EN 14678-1:2006+A1:2009 Athugasemd 2.1	30.9.2013
CEN	EN 14681:2006+A1:2010 Öryggi véla – Öryggiskröfur varðandi vélar og búnað til stálframleiðslu í ljósbogaofnum	8.6.2011	EN 14681:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (8.6.2011)
CEN	EN 14756:2006 Ákvörðun á takmarkandi súrefnisstyrk (LOC) fyrir eldfimar lofttegundir og gufur	12.12.2007		
CEN	EN 14797:2006 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar	12.12.2007		
CEN	EN 14973:2006+A1:2008 Færðing til nota í neðanjarðarmannvirkjum – Öryggiskröfur varðandi rafmagn og eldfimi	7.7.2010	EN 14973:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CEN	EN 14983:2007 Forvarnir og vernd gegn sprengingum í námum neðanjarðar – Búnaður og öryggiskerfi til losunar á eldfimu gasi	12.12.2007		
CEN	EN 14986:2007 Hönnun á viftum sem starfræktar eru á sprengihættustöðum	12.12.2007		
CEN	EN 14994:2007 Útrásaröryggiskerfi gegn gassprengingum	12.12.2007		
CEN	EN 15089:2009 Kerfi til að einangra sprengikraft	16.4.2010		
CEN	EN 15188:2007 Ákvörðun sjálfkveikieiginleika ryks	12.12.2007		
CEN	EN 15198:2007 Aðferðafræði við áhættumat órafmagnaðs búnaðar og ihluta sem ætlaðir eru til nota á sprengihættustöðum	12.12.2007		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 15233:2007 Aðferðir við mat á notkunaröryggi verndarkerfa sem ætluð eru til nota á sprengihættustöðum	12.12.2007		
CEN	EN 15268:2008 Bensinstöðvar – Öryggiskröfur varðandi smíði og nothæfi kaffærs dælubúnaðar	27.1.2009		
CEN	EN 15794:2009 Ákvörðun á sprengimarki eldfimra vökva	16.4.2010		
CEN	EN 15967:2011 Ákvörðun hámarkssprengiprýstings og hámarkshraða prýstingsaukningar lofttegunda og gufa	18.11.2011	EN 13673-2:2005 EN 13673-1:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (29.2.2012)
CEN	EN 16009:2011 Útrásarbúnaður fyrir sprengingar án loga	18.11.2011		
CEN	EN 16020:2011 Sprengikraftsbeinar	18.11.2011		
CEN	EN ISO 16852:2010 Logagildirur – Frammistöðukröfur, prófunar-aðferðir og notkunartakmarkanir (ISO 16852:2008, ásamt leiðr. 1:2008 og leiðr. 2:2009)	17.9.2010	EN 12874:2001 Athugasemd 2.1	Liðinn (31.12.2010)
CENELEC	EN 50050:2006 Raftæki fyrir sprengihættustaði – Rafsviðssprautunarbúnaður sem halda þarf á	20.8.2008		
CENELEC	EN 50104:2010 Raftæki til að nema og mæla súrefni – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir	4.2.2011	EN 50104:2002 ásamt breytingu Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2013)
CENELEC	EN 50176:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í vökvaformi – Öryggiskröfur	16.4.2010		
CENELEC	EN 50177:2009 Staðbundinn búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimu húðunarefni í duftformi – Öryggiskröfur	16.4.2010		
	EN 50177:2009/A1:2012	22.11.2012	Athugasemd 3	23.7.2015
CENELEC	EN 50223:2010 Sjálfvirkur búnaður til rafstöðuhúðunar með eldfimri spunaló	17.9.2010		
CENELEC	EN 50271:2010 Rafmagnsbúnaður til að greina og mæla eldfimar eða eittraðar lofttegundir eða súrefni – Kröfur og prófanir fyrir tæki sem nota hugbúnað og/eða stafræna tækni	4.2.2011		
CENELEC	EN 50281-2-1:1998 Raftæki til nota þar sem eldfimt ryk er fyrir hendi – 2. hluti: Prófunaraðferðir – 1. þáttur: Aðferðir til að ákvarða lágsta íkveikjuhitastig ryks	6.11.1999		
	EN 50281-2-1:1998/AC:1999			

Evrópsk staðla-samtök (*)	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 50303:2000 Hópur 1, Búnaður í flokki M1 sem ætlað er að vera starfhæfur í andrúmslofti þar sem hætta stafar af kolanámugasi og/eða kolaryki	16.2.2001		
CENELEC	EN 50381:2004 Flytjanleg loftræst rými með eða án innri losunarstöðva	9.3.2006		
	EN 50381:2004/AC:2005			
CENELEC	EN 50495:2010 Öryggistæki sem krafa er gerð um til að búnaður virki með öruggum hætti þegar fyrir hendi er sprengihætta	17.9.2010		
CENELEC	EN 60079-0:2009 Sprengihættustaðir – Hluti 0: Búnaður – Almennar kröfur IEC 60079-0:2007	16.4.2010	EN 60079-0:2006 + EN 61241-0:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.6.2012)
CENELEC	EN 60079-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 1: Varnir fyrir eldtraustar umlykjur „d“ IEC 60079-1:2007	20.8.2008	EN 60079-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.7.2010)
CENELEC	EN 60079-2:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 2: Varnir fyrir umlykjur undir þrýstingi „p“ IEC 60079-2:2007	20.8.2008	EN 60079-2:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2010)
CENELEC	EN 60079-5:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 5: Varnir fyrir sallafyllingu „q“ IEC 60079-5:2007	20.8.2008	EN 50017:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2010)
CENELEC	EN 60079-6:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 6: Varnir fyrir olíufyllingu „o“ IEC 60079-6:2007	20.8.2008	EN 50015:1998 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2010)
CENELEC	EN 60079-7:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 7: Varnir fyrir búnað með auknu öryggi „e“ IEC 60079-7:2006	11.4.2008	EN 60079-7:2003 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2009)
CENELEC	EN 60079-11:2012 Sprengihættustaðir – Hluti 11: Varnir fyrir búnað með sjálftryggðri útfærslu „i“ IEC 60079-11:2011	4.5.2012	EN 60079-11:2007 + EN 60079-27:2008 + EN 61241-11:2006 Athugasemd 2.1	4.8.2014
CENELEC	EN 60079-15:2010 Raftæki fyrir sprengihættustaði vegna gass – Hluti 15: Smíði, prófun og merking á varnartegund, „n“ raftæki IEC 60079-15:2010	8.6.2011	EN 60079-15:2005 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.5.2013)
CENELEC	EN 60079-18:2009 Sprengihættustaðir – Hluti 18: Varnir fyrir búnað með innsteypu „m“ IEC 60079-18:2009	7.7.2010	EN 60079-18:2004 + EN 61241-18:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2012)
CENELEC	EN 60079-20-1:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 20-1: Efniseiginleikar til flokkunar á lofttegundum og gufum – Prófunaraðferðir og gögn IEC 60079-20-1:2010	17.9.2010		

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Fyrsti birt-ingardagur í Stjtið. ESB	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Síðasti dagur ætlaðs sam-ræmis staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CENELEC	EN 60079-25:2010 Raftæki fyrir staði þar sem sprengihætta stafar af gasi – Hluti 25: Sjálftrygg kerfi IEC 60079-25:2010	8.6.2011	EN 60079-25:2004 Athugasemd 2.1	1.10.2013
CENELEC	EN 60079-26:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 26: Varnir með varnarstigi (EPL) Ga IEC 60079-26:2006	20.8.2008		
CENELEC	EN 60079-28:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 28: Varnir fyrir búnað og sendikerfi með ljósrænni geislun IEC 60079-28:2006	11.4.2008		
CENELEC	EN 60079-29-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 29-1: Gasskynjarar – Nothæfiskröfur skynjara fyrir eldfimar loft-tegundir IEC 60079-29-1:2007 (Breytt)	20.8.2008	EN 61779-1:2000 ásamt breytingu + EN 61779-2:2000 + EN 61779-3:2000 + EN 61779-4:2000 + EN 61779-5:2000 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.11.2010)
CENELEC	EN 60079-29-4:2010 Sprengihættustaðir – Hluti 29-4: Gasnemar – Nothæfiskröfur varðandi nema með opinni mælibraut til að nema eldfimar lofttegundir IEC 60079-29-4:2009 (Breytt)	8.6.2011	EN 50241-1:1999 ásamt breytingu + EN 50241-2:1999 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
CENELEC	EN 60079-30-1:2007 Sprengihættustaðir – Hluti 30-1: Rafviðnámshitunarkerfi – Almennar kröfur og prófunarkröfur IEC 60079-30-1:2007	20.8.2008		
CENELEC	EN 60079-31:2009 Sprengihættustaðir – Hluti 31: Vörn gegn kveikjuhættu ryks í tækjabúnaði með umlykju „t“ IEC 60079-31:2008	7.7.2010	EN 61241-1:2004 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.10.2012)
CENELEC	EN 60079-35-1:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 35-1: Hjálmljós til nota í nánum þar sem hættu er á eldfimu gasi – Almennar kröfur – Gerð og prófun með hlið-sjón af sprengihættu IEC 60079-35-1:2011	18.11.2011	EN 62013-1:2006 Athugasemd 2.1	Liðinn (1.4.2013)
	EN 60079-35-1:2011/AC:2011			
CENELEC	EN 61241-4:2006 Rafmagnstæki til nota nálægt eldfimu ryki – Hluti 4: Varmartilhögun „pD“ IEC 61241-4:2001	20.8.2008		
CENELEC	EN ISO/IEC 80079-34:2011 Sprengihættustaðir – Hluti 34: Beiting gæðakerfa við búnaðarframleiðslu ISO/IEC 80079-34:2011 (Breytt)	18.11.2011	EN 13980:2002 Athugasemd 2.1	25.5.2014

⁽¹⁾ CEN: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25500811, bréfasími +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
CENELEC: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruxelles/Brussel, BELGIUM, sími +32 25196871, bréfasími +32 25196919 (<http://www.CENELEC.eu>)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, FRANCE, sími +33 492944200, bréfasími +33 493654716 (<http://www.etsi.eu>)

- Athugasemd 1: Síðasti dagur ætlaðs samræmis er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (date of withdrawal eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd 2.1: Nýi (eða breytti) staðallinn hefur sama gildissvið og sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.2: Nýi staðallinn hefur rýmra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.
- Athugasemd 2.3: Nýi staðallinn hefur þrengra gildissvið en sá sem leystur er af hólmi. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi (að hluta), að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla undir gildissvið nýja staðalsins. Ætlað samræmi við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar gildir óbreytt að því er varðar vörur eða þjónustu sem falla áfram undir gildissvið staðalsins sem leystur er af hólmi (að hluta) en ekki undir gildissvið nýja staðalsins.
- Athugasemd 3: Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn, sem leystur er af hólmi, er því EN CCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en án nýju breytingarinnar. Tilgreindan dag hættir staðallinn, sem leystur er af hólmi, að gilda sem grundvöllur ætlaðs samræmis við grunnkröfur eða aðrar kröfur viðkomandi Sambandslöggjafar.

ATHUGIÐ:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja, sjá skrá sem birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* samkvæmt 27. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- Evrópsk staðlasamtök gefa samhæfða staðla út á ensku (Staðlasamtök Evrópu, CEN, og Rafstaðlasamtök Evrópu, CENELEC), gefa staðla sína einnig út á frönsku og þýsku). Heiti samhæfðra staðla eru síðan þýdd á öll önnur tilskilin opinber tungumál Evrópska efnahagssvæðisins og fer þýðingin fram á vegum staðlastofnunar hvers lands. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins og EFTA-skrifstofan ábyrgjast ekki að staðlaheiti, sem borist hafa til birtingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða EES-viðbæti við þau, séu rétt.
- Vísanir í leiðréttingar „.../AC:YYYY“ eru aðeins birtar til upplýsingar. Með leiðréttingu eru prentvillur, málvillur eða sambærilegar villur fjarlægðar úr texta staðals og þær geta varðað eina eða fleiri tungumálaútgáfur (ensku, frönsku og/eða þýsku) staðals sem evrópsk staðlasamtök hafa samþykkt.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi skrá kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur uppfærslu hennar með höndum.
- Nánari upplýsingar um samræmda staðla er að finna á eftirfarandi vefslóð:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards/index_en.htm

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12.